

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Biuletyn Informacyjny

W NUMERZE

Stanowisko KRRiT z dnia 24 maja 2007 roku w sprawie powołania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej	2
Stanowisko KRRiT z dnia 12 czerwca 2007r. w sprawie zapisów właścicielskich.....	3
Informacje	6
Wizyta studyjna delegacji KRRiT w Wielkiej Brytanii	7
Kronika legislacyjna	8
Telewizja mobilna: stan obecny i wyzwania na przyszłość	9
Informacja o realizacji przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zadań wynikających z Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	15
Wezwania Przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do zaniechania emisji reklam skierowane do nadawców w pierwszym półroczu 2007 roku.....	19
Rozwój naziemnej telewizji cyfrowej w Niemczech.....	21
Przegląd Międzynarodowy KRRiT.....	26
Uchwały KRRiT	32
Rozporządzenie KRRiT z dnia 17 maja 2007 r w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczenie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2008 r.....	37
Posiedzenia KRRiT	38

**Stanowisko KRRiT z dnia 24 maja 2007 roku
w sprawie powołania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji oświadcza, iż nie istniał konflikt pomiędzy Krajową Radą Radiofonii i Telewizji a Prezesem Rady Ministrów co do naruszenia kompetencji KRRiT przy wyborze pierwszego Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w związku z zastosowaniem procedury, w wyniku której na stanowisko Prezesa UKE powołana została Pani Anna Streżyńska, będąca osobą spoza kręgu trzech kandydatów przedstawionych przez KRRiT.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie kwestionowała argumentów przedstawionych przez Prezesa Rady Ministrów, a które znalazły również potwierdzenie w wyroku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 21 marca 2007 r. (sygn. akt XVII AmT 31/06), który stwierdził iż „(...)ustawodawca przewidział dwa tryby powoływania Prezesa UKE - wtedy, gdy jest to pierwsze powołanie, i wtedy gdy są to następne (kolejne) powołania.”

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji od dnia powołania Pani Anny Streżyńskiej na stanowisko Prezesa UKE, uznając ważność powołania, na bieżąco współpracuje z Prezesem UKE przy wykonywaniu ustawowych zadań nałożonych na oba organy państwowe.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

**Stanowisko KRRiT z dnia 12 czerwca 2007 roku
w sprawie zapisów właścicielskich**

**Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji odstępuje od stosowania w koncesjach udzielanych spółkom kapitałowym zapisów
wynikających ze stanowiska KRRiT z dnia 1 września 2005 roku w sprawie zapisów właścicielskich.**

Uzasadnienie

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji po dokonaniu analizy podstaw prawnych wskazanych w stanowisku KRRiT z dnia 1 września 2005r. w sprawie zapisów właścicielskich, w tym w szczególności: Konstytucji RP, ustawy o radiofonii i telewizji, ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, kodeksu spółek handlowych, ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również rozporządzenia KRRiT z dnia 4 stycznia 2007r. w sprawie zawartości wniosku o udzielenie koncesji oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielenia i cofania koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych oraz orzecznictwa sądowego w zakresie treści koncesji wydawanych przez Przewodniczącego KRRiT, uznała za uzasadnione odstępianie od stosowania w osnowie decyzji koncesyjnej udzielanej na rozpowszechnianie programów radiowych lub telewizyjnych treści określonej stanowiskiem KRRiT z dnia 1 września 2005r. w sprawie zapisów właścicielskich, stosowanych w koncesjach udzielanych spółkom kapitałowym.

Rezygnacja ze stosowania ww. stanowiska w sprawie zapisów właścicielskich z dnia 1 września 2005r. w treści koncesji, nie oznacza braku obowiązku przedstawiania informacji o m.in. zmianach w zakresie struktury właścicielskiej Koncesjonariusza. Zgodnie bowiem z art. 40b ustawy o radiofonii i telewizji w sprawach nieuregulowanych w rozdziale 5 ustawy o radiofonii i telewizji (koncesje na rozpowszechnianie programów) stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej.

W związku z powyższą treścią art. 40b ww. ustawy w odniesieniu do koncesji na rozpowszechnienie programów zastosowanie znajdzie art. 59 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którym przedsiębiorca jest obowiązany zgłaszać organowi koncesyjnemu wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 49, w terminie 14 dni od dnia ich powstania. Danymi, o których mowa w art. 59 w zw. art. 49 ust.2 ww. ustawy są również dane zawarte w przepisach regulujących prowadzenie działalności gospodarczej wymagającej uzyskania koncesji. Przepisami, o których mowa w art. 49 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, są również przepisy rozporządzenia KRRiT z dnia 4 stycznia 2007r. w sprawie zawartości wniosku o udzielenie koncesji oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielenia i cofania koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów radiofonicznych i telewizyjnych. W związku z powyższym zmiany danych, które zgodnie z treścią ww. rozporządzenia KRRiT są wymagane we wniosku o udzielenie koncesji, Koncesjonariusz ma obowiązek zgłaszać organowi koncesyjnemu w terminie 14 dni od dnia ich powstania. Danymi takimi jest m.in. w myśl § 5 pkt. 4 lit. a), jak również § 7 oraz § 10 w zw. z § 5 pkt. 4 lit. a) ww. rozporządzenia KRRiT aktualna lista udziałowców lub akcjonariuszy w spółce będącej koncesjonariuszem. Z cytowanych powyżej przepisów ustawy o radiofonii i telewizji, ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jak również rozporządzenia KRRiT z dnia 4 stycznia 2007r., wynika, iż obowiązek przedstawiania informacji o ww. zmianach danych, wynika z przepisów prawa powszechnie obowiązującego i nie jest konieczne ich powtarzanie w koncesji.

Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na treść ww. wyroku NSA w sprawie o sygn. akt. II GSK 34/06, w którym NSA stwierdził, że: *Naczelny Sąd Administracyjny uważa za prawidłową argumentację zawartą w skardze kasacyjnej, wykazującą obowiązek zgłaszania przez koncesjonariusza organowi wszelkich zmian danych, które wynikają z wniosku o udzielenie koncesji i dołączonych do tego wniosku dokumentów (art. 45 w związku z art. 49 ust. 2 u. sdg w zw. z art. 40b u. rtv). Dokumentami dołączonymi do wniosku o koncesję na rozpowszechnianie programów telewizyjnych są m.in. dane dotyczące struktury własnościowej spółki i dotyczące wspólników (akcjonariuszy), jak również organów spółki (§ 3 pkt. 2 rozporządzenia KRRiT z 1993r.). Dane te powinny być aktualizowane w trakcie postępowania koncesyjnego (§ 9 powyższego rozporządzenia). Z faktu istnienia przedstawionych powyżej obowiązków informacyjnych koncesjonariusza wynikających z przepisów ustawowych nie można wyciągać wniosków o dopuszczalności zamieszczania analogicznych obowiązków w decyzji koncesyjnej.*

Trafne jest odwołanie w skardze kasacyjnej do kompetencji kontrolnych Przewodniczącego KRRiT wynikających z art. 10 ust. 2 u. rtv. Stosownie do tego przepisu, Przewodniczący KRRiT może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielania wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działalności nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji. Powołany przepis ustawowy nie stwarza jednak podstawy do zamieszczania w decyzji koncesyjnej szczególnych obowiązków informacyjnych koncesjonariusza.

KRRiT analizując przepisy aktów prawnych wskazanych na wstępie niniejszego uzasadnienia, jak również dokonując analizy orzecznictwa sądowego uznała ponadto, że kwestia badania przejęcia kontroli nad działalnością koncesjonariusza nie wymaga wskazania w sentencji decyzji koncesyjnej. Ocena przesłanek uzasadniających cofnięcie koncesji, jak również badanie okoliczności wskazujących na przejęcie kontroli nad działalnością koncesjonariusza będzie przez KRRiT prowadzona, jednakże realizacja uprawnień KRRiT i Przewodniczącej KRRiT w zakresie art. 38 ust.2 pkt. 4 nie wymaga umieszczenia, w tym zakresie, przepisów w treści koncesji. Pojęcie „przejęcia kontroli” nad działalnością koncesjonariusza, o którym mowa w art. 38 ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę w ustawie o radiofonii i telewizji. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznała, po dokonaniu analizy przedmiotowego zagadnienia oraz kierując się wykładnią systemową, że pomimo braku odpowiedniej definicji w treści ustawy o radiofonii i telewizji, jak również braku stosownego odesłania do innej ustawy, właściwym będzie stosowanie jedynej definicji legalnej pojęcia „przejęcia kontroli”, tzn. definicji zawartej w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 4 pkt. 4, w myśl której przez przejęcie kontroli rozumie się wszelkie formy bezpośredniego lub pośredniego uzyskania przez przedsiębiorcę uprawnień, które osobno albo łącznie, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności prawnych lub faktycznych, umożliwiają wywieranie decydującego wpływu na innego przedsiębiorcę lub przedsiębiorców; uprawnienia takie tworzą w szczególności:

- a) dysponowanie bezpośrednio lub pośrednio większością głosów na zgromadzeniu wspólników albo na walnym zgromadzeniu, także jako zastawnik albo użytkownik, bądź w zarządzie innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami,
- b) uprawnienie do powoływania lub odwoływania większości członków zarządu lub rady nadzorczej innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego), także na podstawie porozumień z innymi osobami,
- c) członkowie jego zarządu lub rady nadzorczej stanowią więcej niż połowę członków zarządu innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego),
- d) dysponowanie bezpośrednio lub pośrednio większością głosów w spółce osobowej zależnej albo na walnym zgromadzeniu spółdzielni zależnej, także na podstawie porozumień z innymi osobami,
- e) prawo do całego albo do części mienia innego przedsiębiorcy (przedsiębiorcy zależnego),
- f) umowa przewidująca zarządzanie innym przedsiębiorcą (przedsiębiorcą zależnym) lub przekazywanie zysku przez takiego przedsiębiorcę.

Przejęcie kontroli nad działalnością koncesjonariusza, w myśl art. 38 ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, stanowi fakultatywną przesłankę cofnięcia koncesji, zatem w każdej sprawie indywidualnie będą rozpatrywane przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji okoliczności dotyczące przejęcia kontroli nad działalnością koncesjonariusza, jak również ocena wpływu wyniku ww. przejęcia na działalność koncesjonariusza.

KRRiT dokona oceny przesłanek z art. 38 ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji, kierując się zasadą wyrażoną w art. 7 kpa, zgodnie z którą *w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, mając jednocześnie na uwadze zadanie ustawowe postawione przed KRRiT wyrażone w art.6 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji, zgodnie z którym Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.*

W ocenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji rozróżnienie w ustawie o radiofonii i telewizji na bezpośrednie i pośrednie przejęcie kontroli ma na celu wskazanie przez ustawodawcę bez wątpliwości, że przez przejęcie kontroli należy rozumieć taki stan, gdy inny podmiot bezpośrednio

uzyskuje uprawnienia do wywierania wpływu na koncesjonariusza, a także gdy inny podmiot za pośrednictwem kolejnego(ych) podmiotu(ów) takie uprawnienie uzyskuje.

Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, iż Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji uznaje, że zgodnie z treścią art. 38 ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji „inną osobą” w rozumieniu tego przepisu może być również dotychczasowy mniejszościowy udziałowiec koncesjonariusza. W ocenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji brak jest bowiem podstaw prawnych do wykluczenia możliwości przejęcia kontroli nad działalnością koncesjonariusza przez dotychczasowego udziałowca koncesjonariusza, będącego odrębnym „innym”, w stosunku do koncesjonariusza, podmiotem „osobą”, posiadającym pierwotnie nawet niewielki wpływ na działalność koncesjonariusza. Zatem przejąć kontrolę nad działalnością koncesjonariusza może zarówno podmiot (osoba) zewnętrzny, niezwiązany z koncesjonariuszem, jak również jego dotychczasowy udziałowiec (akcjonariusz).

Należy ponadto zwrócić uwagę, iż stan udziałowców (akcjonariuszy) Koncesjonariusza znany organowi w dniu udzielenia koncesji będzie wskazywany jedynie w treści uzasadnienia decyzji koncesyjnej, jako element omówienia stanu faktycznego, stanowiącego przesłankę udzielenia koncesji.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

INFORMACJE

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 44. posiedzeniu rozpatrzył Sprawozdanie KRRiT z działalności w 2006 roku. 27 czerwca 2007 roku, po wystąpieniu Przewodniczącej KRRiT Elżbiety Kruk i posła sprawozdawcy z Komisji Kultury i Środków Przekazu Iwony Śledzińskiej-Katarasińskiej, przedstawiciele klubów parlamentarnych wygłosili oświadczenia w sprawie Sprawozdania. Uchwałę dotyczącą Sprawozdania KRRiT poddano I i II czytaniu, a następnie Marszałek Sejmu skierował ją ponownie do Komisji Kultury i Środków Przekazu w celu zaopiniowania zgłoszonych poprawek. 28 czerwca 2007 roku Komisja pozytywnie zaopiniowała zgłoszone poprawki, dotyczące przyjęcia sprawozdania. 29 czerwca 2007 roku Sejm RP przyjął w głosowaniu Sprawozdanie KRRiT.

Wizyta studyjna delegacji KRRiT w Wielkiej Brytanii

Skład delegacji:

- Elżbieta Kruk** – Przewodnicząca KRRiT
- Lech Haydukiewicz** – Członek KRRiT
- Witold Kołodziejski** – Członek KRRiT
- Rafał Karczmarski** – Dyrektor Departamentu Prawnego Biura KRRiT
- Piotr Popa** – Zespół Ekspertów Biura KRRiT
- Paweł Stępka** – Departament Polityki Europejskiej i Współpracy z Zagranicą Biura KRRiT (koordynator wyjazdu)

W dniach 20-23 czerwca br. sześciuosobowa delegacja KRRiT przebywała w Wielkiej Brytanii z wizytą studyjną. Głównym celem wyjazdu było zapoznanie się z aktualnymi rozwiązaniami regulacyjnymi oraz zmianami strukturalnymi charakterystycznymi dla brytyjskiego rynku mediów, a także nawiązanie ścisłej współpracy z brytyjskim regulatorem rynku komunikacji elektronicznej - OFCOM. Delegację KRRiT w szczególności interesowało funkcjonowanie OFCOM jako zintegrowanego ciała regulacyjnego, brytyjskie doświadczenia w zakresie procesu cyfryzacji, funkcjonowanie tzw. mediów środowiskowych (community media), a także działalność nadawcy publicznego BBC w świetle postanowień nowej Karty Królewskiej. Oprócz rozmów z przedstawicielami OFCOM odbyły się także spotkania w siedzibie BBC oraz w jednej z londyńskich radiostacji środowiskowych – Radio Life FM.

Podczas spotkania w siedzibie brytyjskiego regulatora (21 czerwca) poruszono następujące zagadnienia: funkcjonowanie OFCOM jako zintegrowanego regulatora, proces cyfryzacji oraz rozwój telewizji mobilnej w Wielkiej Brytanii, zasady i zakres Kodeksu Nadawczego OFCOM, idea wprowadzenia tzw. Publicznych Wydawców (Public Service Publishers) oraz rozwój sektora mediów środowiskowych w Wielkiej Brytanii. W trakcie rozmów padła również propozycja nawiązania bardziej sformalizowanej współpracy pomiędzy ciałami regulacyjnymi w zakresie regulacji treści rozpowszechnianych przez nadawców koncesjonowanych przez OFCOM a kierujących swój program na terytorium Polski. Wzór tego rodzaju współpracy bilateralnej ma stanowić niedawno podpisana umowa pomiędzy OFCOM a regulatorem szwedzkim.

Celem wizyty w BBC (22 czerwca) było przede wszystkim zapoznanie się z głównymi zmianami wprowadzonymi przez nową Kartę Królewską, a także z doświadczeniami BBC w zakresie wspólnotowych przepisów na temat pomocy publicznej oraz z systemem poboru abonamentu. W sposób szczegółowy przedyskutowano zagadnienie tzw. testu wartości publicznej (Public Value Test – PVT), przypadek kanału BBC Jam oraz praktyczne aspekty funkcjonowania systemu ściągalności abonamentu, którym zarządza BBC.

Ostatnim akordem wizyty było spotkanie z przedstawicielem jednego ze stu trzydziestu trzech radiostacji środowiskowych koncesjonowanych przez OFCOM (22 czerwca). Radio Life FM mieści się na przedmieściach Londynu, zamieszkałych w dużej mierze przez mniejszości etniczne. Spotkanie to pozwoliło zapoznać się z ideą radia środowiskowego, które najczęściej posiada mały zasięg, ma charakter non-profit, a jego głównym celem jest dostarczanie programu dla danej społeczności. W przypadku Radia Life FM nadawany sygnał jest słyszalny w promieniu 5 kilometrów, a adresatami programu są głównie młodzi, kolorowi mieszkańcy Harlesden oraz Stonebridge. Oprócz rozgłośni kierująca nią organizacja prowadzi także działalność charytatywną oraz szkoleniową na rzecz lokalnej społeczności.

Paweł Stępka
Departament Polityki Europejskiej i Współpracy
z Zagranicą Biura KRRiT

KRONIKA LEGISLACYJNA

- Dziennik Ustaw nr 102 z 11 czerwca 2007 roku (poz. 709):

Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 17 maja w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż miesiąc w 2008 roku

Omówienie: Opłaty abonamentowe za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku kalendarzowym 2008 będą takie same jak w tym roku i wynosić będą np.: – 5,30 zł za jeden miesiąc za używanie odbiornika radiofonicznego, – 17 zł za jeden miesiąc używania odbiornika telewizyjnego albo telewizyjnego i radiowego.

Rozporządzenie weszło w życie 26 czerwca 2007 roku.

- Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za udzielanie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych podpisane z klauzulą „w porozumieniu” zostało przekazane do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przez Wiceprezesa Rady Ministrów Ministra Finansów 25 czerwca 2007 roku. Rozporządzenie wkrótce zostanie opublikowane w Dzienniku Ustaw.

Telewizja mobilna: stan obecny i wyzwania na przyszłość

Wprowadzenie

Telewizja mobilna to, mówiąc w uproszczeniu, skrzyżowanie dwóch mediów - rozpowszechnionej od ponad pół wieku telewizji i dużo od niej młodszej telefonii komórkowej. Każde z tych mediów, niezależnie od siebie, używane jest przez miliardy ludzi na całym świecie. Sama telefonia komórkowa liczy około 2 miliardów użytkowników, a telewizja kablowa - 350 mln abonentów. Jeśli chodzi o dynamikę rozwoju telewizji mobilnej, to szacunki w tym zakresie (podobnie jak w każdej nowej dziedzinie), są zróżnicowane i obarczone dużą niepewnością. Analitycy szacują, że w 2010-2011 r. liczba użytkowników telewizji mobilnej będzie sięgać 125 - 500 mln osób¹, zaś wartość tego rynku może sięgnąć ok. 20 mld euro. Prognozy czynione w tym zakresie na użytek Komisji Europejskiej mówią, że w samej Europie w 2015 r. będzie 200 mln użytkowników telewizji mobilnej. Większość analityków i ekspertów zgadza się co do jednego: kluczowym okresem przesądzającym o masowym sukcesie (lub jego braku) telewizji mobilnej wśród widzów będą lata 2008 - 2009 ze względu na Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej oraz Igrzyska Olimpijskie.

Czym jest telewizja mobilna?

Z punktu widzenia użytkowników, telewizja mobilna to nic innego jak telewizja na zawołanie, czyli dostępna w dowolnym miejscu i w dowolnym czasie, pod warunkiem, że jesteśmy wyposażeni w telefon komórkowy przystosowany do odbioru telewizji w ruchu.

Mimo iż głównym przeznaczeniem telewizji mobilnej jest jej odbiór w ruchu, to pełni ona również rolę „trzeciego ekranu” w domu (po telewizorze i komputerze). W związku z tym, trwa też rynekowa walka o to, kto będzie dostarczał program do tych trzech ekranów (jeden dostawca = jeden ekran, czy też kompleksowa usługa łącząca telewizję z Internetem, telefonią, telefonią komórkową i telewizją mobilną).

Z punktu widzenia systematyki, nie ma zgodnego poglądu, czy telewizja mobilna stanowi wyłącznie przejaw konwergencji (efekt przenikania się różnych pól komunikacji elektronicznej - telefonii komórkowej, dostępu do Internetu oraz „tradycyjnej”, tyle że ucyfrowionej i interaktywnej telewizji), czy też stanowi ona tzw. „nowe medium”. Ta druga klasyfikacja wychodzi na przeciw doświadczeniom producentów treści na użytek telewizji mobilnej oraz uwzględnia inne cechy charakterystyczne dla tzw. „nowych mediów”, do których należą:

- multimedialność;
- interaktywność (wymienność ról nadawcy i odbiorcy);
- personalizacja treści programowych (odejście od odbioru sztywnej, narzuconej przez nadawcę ramówki);
- nowy system płatności, w tym mikropłatności oraz systemy warunkowego dostępu do programu po uprzednim wniesieniu opłaty, także z wykorzystaniem do tego celu telefonu komórkowego;
- mobilność, czyli możliwość odbioru w ruchu, w tym zawartości adresowanej i dostosowanej do miejsca i czasu (np. prognozy pogody, wiadomości, czy reklamy dostosowanej do miejsca, w którym sygnał jest odbierany).

Specyfika oferty programowej w telewizji mobilnej

Telewizja mobilna może proponować różne typy oferty programowej. Są to:

- tradycyjne linearne programy telewizyjne, przeznaczone do odbioru na normalnych telewizorach;
- linearne programy telewizyjne, specjalnie wyprodukowane dla telewizji mobilnej;
- fragmenty istniejących tradycyjnych programów telewizyjnych;
- formy telewizyjne specjalnie stworzone dla telewizji mobilnej (tzw. „mobizody”, czyli nowe, krótkie formy telewizyjne, z zawartością fabularną lub inną, zaadaptowane do specyfiki telewizji mobilnej bądź do oglądania w Internecie i trwające od 30 sekund do maksymalnie 5 minut);

- pliki wideo, uprzednio pobrane z Internetu, które można odtwarzać na sprzęcie mobilnym.

W ofercie mogą też znajdować się kombinacje programów telewizyjnych i programów specjalnie stworzonych dla telewizji mobilnej.

We Włoszech ofertę tę przedstawiła 3Italia, jedna z pierwszych na świecie komercyjnych telewizji mobilnych. Zaczęła ona emisję w czerwcu 2006r. od udostępniania meczów piłkarskich mistrzostw świata w Niemczech, a w 2008 r. ma mieć już dostępnych 40 kanałów. W Polsce, użytkownicy sieci Orange mogą oglądać TVN24 na żywo lub korzystać ze specjalnie przygotowanych serwisów (informacje, sport, biznes, prognoza pogody).

Technologia i związane z nią dylematy

W uproszczeniu do wyboru są dwa warianty:

- model telewizyjny (broadcasting - a więc punkt-wielopunkt);
- model telefonii komórkowej (UMTS multicast, wymagający m.in. kanału transmisyjnego do każdego użytkownika).

Obecnie toczy się walka zasadniczo różnych standardów, z których każda ma swoje zalety i wady. Najpopularniejsze obecnie standardy to:

- DVB-H (Digital Video Broadcasting for Handhelds, czyli Cyfrowa Emisja Wideo dla Odbiorników Przenośnych); bazuje na standardzie dla naziemnej telewizji cyfrowej DVB-T;
- DMB (Digital Multimedia Broadcast); cyfrowy system radiowej transmisji dla przekazów multimedialnych (radio, telewizja i przesył danych) stworzony dla urządzeń przenośnych, takich jak telefony komórkowe; oparty na technologii DAB, dzięki czemu może wykorzystywać sieci cyfrowe, w których pracuje DAB. Sygnał w ramach tego standardu może być emitowany przez satelitę (S-DMB) lub naziemnie (T-DMB);
- ISDB-T (Integrated Services Digital Broadcasting Terrestrial);
- MediaFLO (Media Forward Link Only) - technologia lansowana głównie na rynku amerykańskim i azjatyckim.

Obecnie najbardziej rozpowszechnione w Europie standardy to DVB-H oraz T-DMB. Urządzenia pracujące w DMB przeszły próbę generalną w 2006 r. w Niemczech podczas Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej. Z kolei standard DVB-H został wykorzystany we Włoszech.

W Polsce, w 2006 r. TP EmiTel przez 2 miesiące (maj-sierpień) prowadził test telewizji mobilnej w standardzie DVB-H. Celem było zdobycie wiedzy na temat budowy, konfiguracji oraz eksploatacji systemów DVB-H. Emitowane były trzy programy telewizyjne: Polsat, TVN i ZIG ZAP. Sygnał nadawany był z PKiN w Warszawie.

Obecnie, w Polsce planuje się też emisje testowe w standardzie DMB.

Podejście Unii Europejskiej

Doceniając znaczenie rozwoju telewizji mobilnej dla innowacyjności i konkurencyjności europejskiej gospodarki, Komisja Europejska podjęła szereg działań o charakterze zarówno regulacyjnym, strategicznym, jak i badawczo-rozwojowym.

Obszar regulacyjny to przede wszystkim:

- pakiet Dyrektyw o łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa + 4 pozostałe dyrektywy obejmujące sferę technologii);
- Dyrektywa o Medialnych Usługach Audiowizualnych (zawartość programowa), która zastąpi Dyrektywę o Telewizji bez Granic².

Warto tutaj wspomnieć o przygotowywanym komunikacie Komisji Europejskiej poświęconym zagadnieniom związanym z telewizją mobilną, którego publikacja jest przewidziana w połowie 2007 r.

O ile obowiązujące przepisy pakietu Dyrektyw o łączności elektronicznej nie odnoszą się bezpośrednio do sfery telewizji mobilnej, to znajdują one zastosowanie w tym przypadku, gdyż

dotyczą usług świadczonych za pośrednictwem sieci komunikacji elektronicznej. Niemniej jednak, na obecnym etapie, można wyodrębnić kilka obszarów rodzących potencjalne trudności regulacyjne w zakresie telewizji mobilnej. Komisja Europejska skłania się ku wprowadzeniu ogólnoeuropejskiej strategii wprowadzania naziemnej telewizji mobilnej, przede wszystkim w oparciu o jednolity standard DVB-H na obszarze całej Unii Europejskiej, a także ku zharmonizowaniu na poziomie europejskim gospodarki częstotliwościowej³.

Podstawowym problemem, czekającym na rozwiązanie jest wybór standardu transmisji sygnału telewizji mobilnej. Stąd działania Komisji zmierzające do wykorzystania ekonomicznego efektu skali, który mógłby mieć korzystny wpływ na gospodarkę dzięki wprowadzeniu jednolitego standardu transmisji. Trudno będzie to jednak pogodzić z prorynkowymi mechanizmami zawartymi w ww. pakiecie Dyrektyw, zwłaszcza w odniesieniu do neutralności technologicznej regulacji, tzn. stosowaniu tych samych mechanizmów regulacyjnych niezależnie od standardów istniejących na rynku. Ponadto, podmioty gospodarcze działające na rynku telewizji mobilnej nie są zwolennikami wprowadzania jednego standardu w tak wczesnej fazie rozwoju tej branży, kiedy jeszcze kształtują się modele biznesowe takiej działalności gospodarczej.

Równie trudne może okazać się zharmonizowanie gospodarki częstotliwościowej na poziomie europejskim. Należy zauważyć, że wykorzystanie wolnych zasobów częstotliwościowych dla naziemnej telewizji mobilnej jest bezpośrednio związane z wprowadzaniem naziemnej telewizji cyfrowej (stanowią one część tzw. dywidendy cyfrowej). Jako że na obszarze Unii Europejskiej naziemna telewizja cyfrowa jest w różnym stadium zaawansowania, ustalenie jednolitego harmonogramu wprowadzania telewizji mobilnej może być długotrwałe. Jednocześnie proces ten będzie kosztowny, zwłaszcza w przypadku tych krajów, które - mając możliwości techniczne i wolne zasoby częstotliwościowe - będą musiały wstrzymać się z uruchomieniem tego typu usług, by czekać na „maruderów”. Doświadczenia takich krajów, w których telewizja mobilna została uruchomiona (Wielka Brytania, Włochy) wskazują, że wprowadzenie tej usługi jest silnie związane z zaawansowanym stadium naziemnej telewizji cyfrowej. Innymi słowy, trudno mówić o możliwości uruchomienia telewizji mobilnej bez dywidendy cyfrowej.

Istotnym aspektem regulacyjnym dotyczącym infrastruktury jest dostęp do sieci telekomunikacji elektronicznej. Biorąc pod uwagę różne modele działalności podmiotów świadczących usługi telewizji mobilnej (działalność taką może prowadzić nadawca, bądź też operator sieci telefonii komórkowej - patrz Załącznik), na tym polu może dojść do ostrej walki rynkowej, wymagającej interwencji regulatora. Koszty, które będą musiały zostać poniesione w celu budowy sieci transmisyjnych mogą okazać się na tyle poważne, że to właśnie dostęp do niej, a nie zasoby częstotliwościowe mogą okazać się dobrem rzadkim. Niewykluczone, że tworzenie takich sieci będzie wymagać pomocy państwa⁴.

Regulacja zawartości w odniesieniu do telewizji mobilnej będzie opierać się na Dyrektywie o Audiowizualnych Usługach Medialnych, nad którą prace dobiegają końca (patrz przypis nr 2). O ile zasadnicza zmiana w klasyfikacji usług audiowizualnych na linearne i nielinearne może mieć zastosowanie do zawartości programowej telewizji mobilnej, to niektóre sfery mogą sprawiać istotne problemy w praktycznej regulacji. Dotyczy to przede wszystkim takich obszarów jak ochrona nieletnich, piractwo, przekazy reklamowe, czy ochrona praw autorskich.

Wprawdzie każde państwo członkowskie będzie miało możliwość wprowadzenia bardziej precyzyjnych przepisów zmierzających do ochrony nieletnich niż zawarte w dyrektywie, niemniej jednak poważne wątpliwości rodzą się w przypadku oferowania usługi telewizji mobilnej za pomocą roamingu. Może wówczas dojść do sytuacji, w której zawartość dopuszczona w jednym z krajów będzie dostępna również w kraju, w którym taka zawartość byłaby zabroniona. Podobne trudności mogą wystąpić w sferze szeroko rozumianej ochrony praw autorskich - zwłaszcza w odniesieniu do jednej z podstawowych zasad definiowania pola eksploatacji praw autorskich jaką jest zasada terytorialności. W Komisji Europejskiej trwają obecnie prace nad reformą systemu praw autorskich, można więc przypuszczać, że i te kwestie zostaną do nich włączone.

Niewykluczone, że konieczne okażą się osobne regulacje dotyczące przekazów reklamowych dotyczące wyłącznie telewizji mobilnej. Specyfika oferty programowej (przede wszystkim krótsze, bardziej dynamiczne przekazy) może również wpłynąć na charakter reklam, które będą pojawiać się częściej i będą trwać krócej.

Na obecnym etapie wydaje się, że Komisja Europejska - biorąc pod uwagę stopień zaawansowania naziemnej telewizji cyfrowej oraz telewizji mobilnej w krajach członkowskich, jak również opinie ze strony zaangażowanych podmiotów gospodarczych - zdecyduje się na zastosowanie tzw. lekkiej regulacji (ang. light touch regulatory approach) w sferze technologii, koncentrując się na wspieraniu

przede wszystkim inwestycji, innowacji i konkurencyjności. Regulacja zawartości programowej zostanie objęta Dyrektywą o Audiowizualnych Usługach Medialnych, konieczne jednak może okazać się doprecyzowanie przepisów na poziomie krajowym w celu lepszej ochrony nieletnich i respektowania praw autorskich.

Do strategicznej sfery działalności Komisji Europejskiej należy zaliczyć przede wszystkim inicjatywę „i2010 dla Społeczeństwa Informacyjnego”, która ukazała się w 2005 r.⁵ Koncentruje się ona wokół trzech najważniejszych priorytetów:

- utworzenia wspólnej europejskiej przestrzeni informacyjnej promującej otwarty i konkurencyjny rynek wewnętrzny dla społeczeństwa informacyjnego i mediów;
- poprawy innowacyjności i inwestycji w technologie teleinformatyczne;
- stworzenie europejskiego społeczeństwa informacyjnego, które jako priorytet stawia lepsze usługi publiczne i poprawę jakości życia.

W sferze komunikacji mobilnej - oprócz potrzeby wypracowania jednolitych i otwartych standardów - szczególny nacisk położono na konieczność bardziej efektywnego gospodarowania zasobami częstotliwości, jak również na interoperacyjność (możliwość wzajemnej komunikacji) urządzeń, platform dystrybucji treści audiowizualnych oraz usług z tym związanych.

Oprócz wspomnianych wyżej działań strategicznych i regulacyjnych, Komisja Europejska podjęła także inicjatywy zmierzające do wspierania badań i innowacyjności w sferze telewizji mobilnej. Należą do nich m.in.:

- eContentplus - szersza wymiana cyfrowych treści audiowizualnych w Europie;
- MEDIA - wzmocnienie konkurencyjności europejskiego przemysłu audiowizualnego;
- ICT Policy Support Programme - ożywienie innowacji i konkurencyjności w dziedzinie technologii teleinformatycznych.

Ponadto, z inicjatywy Komisji Europejskiej powstały dwa fora zrzeszające podmioty działające na rynku telekomunikacji, nadawania oraz transmisji danych:

- European Mobile Broadcasting Council (Europejska Rada ds. Nadawania Mobilnego) - organizacja zrzeszająca przedstawicieli europejskiego podmiotów gospodarczych zaangażowanych w rozwój telewizji mobilnej, której celem jest wypracowanie spójnej koncepcji rozwoju i wdrażania nadawania mobilnego w Europie;
- Radio Spectrum Policy Group (Grupa ds. Gospodarowania Zasobami Częstotliwości) - założona przez Komisję Europejską w 2002 r. jako organ doradczy Komisji do spraw związanych z zarządzaniem zasobami częstotliwości, a także efektywnym wykorzystaniem tych zasobów z korzyścią dla rynku wewnętrznego.

Z perspektywy Unii Europejskiej, Europa pilnie potrzebuje 3 rzeczy w zakresie telewizji mobilnej:

Po pierwsze: zastosowanie szeroko akceptowanych otwartych standardów ma kapitalne znaczenie dla osiągnięcia ekonomiki skali. Potrzeba takich standardów jest ściśle związana z osiągnięciem maksymalnej możliwej interoperacyjności między technikami dystrybucji sygnału oraz mobilnymi terminalami telewizyjnymi. Te dwa czynniki są warunkiem efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości, opracowania dostępnych cenowo terminali użytkowników, prawidłowego przygotowania sieci nadawczych - a co za tym idzie szybkiej akceptacji telewizji mobilnej przez użytkowników.

Po drugie: polityka częstotliwościowa. Tzw. dywidenda cyfrowa, która powinna się pojawić po przejściu przełączenia na cyfrową telewizję naziemną winna zostać przeznaczona na nowe i innowacyjne usługi komunikacji bezprzewodowej - takie właśnie, jak mobilna TV.

I po trzecie: do szybkiego startu TV mobilnej potrzebne jest przejrzyste środowisko regulacyjne. Operatorzy mobilnej telewizji potrzebują pewności co do zakresów kompetencyjnych regulatorów oraz jasności procedur i warunków licencjonowania. Dlatego też kraje członkowskie muszą zapewnić odpowiednią jasność, a zarazem elastyczność regulacji oraz natychmiast usuwać wszystkie bariery prawne.

Perspektywy rozwoju telewizji mobilnej w Polsce

Obecnie trudno mówić o możliwościach rychłego uruchomienia usług telewizji mobilnej w Polsce, gdyż istnieje kilka zasadniczych przeszkód, które z pewnością nie będą szybko usunięte. Podczas dyskusji między operatorami sieci telekomunikacyjnych i nadawczych oraz przedstawicielami nadawców, która była zwieńczeniem konferencji „Telewizja mobilna w Polsce i w Europie”⁶, konstatacja ta została wyraźnie zarysowana. Jako główne przeszkody wskazano:

- brak przeznaczenia zasobów częstotliwościowych na potrzeby telewizji mobilnej, co wynika z braku aktualnej strategii Państwa w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej (przeznaczenie dywidendy cyfrowej);
- brak odpowiednich, czyli dostosowanych do technologii regulacji prawnych, z czego wynika pilna potrzeba nowelizacja:
  - Prawa telekomunikacyjnego - głównie w celu bardziej elastycznego traktowania służb i usług komunikacji elektronicznej (neutralność technologiczna i neutralność usług);
  - prawa medialnego (ustawa o radiofonii i telewizji) w celu uwzględnienia nowych technologii multimedialnych;
- nieznanne preferencje użytkowników dotyczące usług telewizji mobilnej;
- szybki rozwój alternatywnych form dystrybucji sygnału telewizyjnego (przede wszystkim Internetu) w telefonii mobilnej.

Biorąc pod uwagę wspomniane niewiadome i związane z nimi ryzyko biznesowe, trudno spodziewać się w najbliższym czasie szeroko zakrojonych przedsięwzięć o charakterze komercyjnym w sferze telewizji mobilnej w Polsce.

Opracowanie:
Ewa Murawska-Najmiec,
Piotr Popa
Zespół Ekspertki Biura KRRiT

Materiały źródłowe

Materiały konferencyjne z Forum „Telewizja mobilna w Polsce i w Europie”, Warszawa 15.05.2007 r. (dostępne na www.piit.org.pl)

- Dr Bernd Langeheine, Dyrektor ds. Usług Komunikacji Elektronicznej, DG Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów Komisji Europejskiej, pismo skierowane do uczestników ww. konferencji;
- Dr Wiktor Sęga, Urząd Komunikacji Elektronicznej, prezentacja pt. „Mobilna telewizja - aspekty regulacyjne”;
- Wojciech Dziomdziora, Cottyn-Lecoutre Advocatengroepering, prezentacja pt. „Telewizja mobilna a prawo autorskie”;
- Prof. Dr Klaus Sattler, Broadcast Mobile Convergence Forum (bmcoforum), prezentacja pt. „Mobile Broadcast: Recent Commercial Business Models”;
- Matthieu de Chanville, A.T. Kearney European Media and Telecom Practice, prezentacja pt. "DVB-H Business Models, European Lessons Learned and Potential Implications to Poland";
- Tomasz Kulisiewicz, esej pt. „Obszar konwergencji? Nowe medium?”;
- Karol Jakubowicz, esej pt. Telewizja mobilna: wyzwolenie czy zniewolenie?”.

Materiały wewnętrzne

- Witold Mazur, Dyrektor Departamentu Techniki Biura KRRiT, „Telewizja mobilna”;
- Zespół Ekspertki Biura KRRiT, streszczenie przemówienia p. Viviane Reding, Komisarza ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów, wygłoszonego podczas Targów CeBIT w Hanowerze

w marcu 2007 r. oraz streszczenie Rekomendacji Europejskiej Rady ds. Nadawania Mobilnego (marzec 2007 r.).

Załącznik

Fragment prezentacji pt. „Mobile Broadcast: Recent Commercial Business Models”,
Prof. Dr Claus Sattler, bmcoforum - tłumaczenie z języka angielskiego

Modele działalności biznesowej na polu telewizji mobilnej:

Model oparty na nadawcy:

- nadawca kieruje ofertę bezpośrednio do użytkowników końcowych (widzów);
- nadawca generuje swoje przychody w oparciu o usługi płatne, abonament oraz reklamy;
- nadawca osobno pobiera opłaty za usługi telewizji mobilnej (nie zajmuje się tym operator danej sieci komórkowej)

Model oparty na operatorze sieci telefonii mobilnej:

- operator sieci ma kontrolę nad całym tzw. łańcuchem wartości - od gromadzenia (agregacji) zawartości audiowizualnej, aż po dostarczanie jej użytkownikom końcowym;
- nadawca udostępnia operatorowi sieci telefonii komórkowej pojemność na multipleksie DVB-H;
- oferta jest integrowana z usługami kierowanymi do abonentów danej sieci telefonii mobilnej.

Model oparty na usługodawcy zewnętrznym:

- niezależny dostawca usługi telewizji mobilnej działa jako agregator zawartości oraz dzierżawi dostęp do sieci telefonii komórkowej;
- podejście elastyczne - operator sieci może zajmować się dostarczaniem oferty do widzów;
- oferta kierowana do widzów na podstawie umów z odpowiednim operatorem (operatorami) sieci telefonii komórkowej.

---

¹ Dane przedstawione przez odpowiednio: Analizę Informa Telecoms and Media, kwiecień 2005 r. oraz IMS Research „Mobile TV - A Complete Analysis of the Global market”, 2006

² 24 maja 2007 r. Parlament Europejski i Rada Ministrów Unii Europejskiej osiągnęły porozumienie polityczne ws. nowej dyrektywy dotyczącej audiowizualnych usług medialnych świadczonych ponad granicami.

Aktualizuje ona dotychczasową dyrektywę o Telewizji bez Granic. Oczekuje się, że nowa dyrektywa wejdzie w życie przed końcem 2007 r. W ciągu 24 miesięcy państwa członkowskie będą miały obowiązek wdrożyć nowe przepisy do prawa krajowego, co oznacza, że od 2009 r. dla sektora audiowizualnego w pełni obowiązywać będą zaktualizowane ramy prawne. Źródło: Komunikat prasowy Komisji Europejskiej IP/07/706 z dn. 24 maja 2007 r.

³ Wystąpienie p. Viviane Reding, Komisarza ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów, podczas targów CeBIT w marcu 2007 r.

⁴ Prezentacja firmy konsultingowej AtKearney "DVB-H Business Models - European Lessons Learned and Potential Implications to Poland" przedstawiona podczas konferencji "Telewizja mobilna w Polsce i Europie", 15 maja 2007 r.

⁵ "i2010 - A European Information Society for growth and employment" (COM(2005) 229 final).

⁶ Forum zorganizowane przez Polską Izbę Informatyki i Telekomunikacji pod patronatem Przewodniczącej KRRiT, Warszawa, 15 maja 2007 r.

**Informacja o realizacji przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zadań wynikających z Krajowego Programu
Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie**

W zadaniach wynikających z Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie ujęto m.in. „zachęcanie mediów do rezygnacji z programów dla dzieci, w których zawarta jest przemoc”. Zadanie to może być w praktyce realizowane przez KRRiT w sposób ograniczony. KRRiT nie ma bowiem żadnych ustawowych upoważnień ani praktycznych instrumentów do wpływania na nadawców w zakresie ich przyszłej strategii programowej. Na mocy ustawy o radiofonii i telewizji nadawcy realizują programy samodzielnie i wyłącznie oni odpowiadają za ich treść. Kompetencje KRRiT są tu ściśle ograniczone do kontroli programów już wyemitowanych, a więc KRRiT zawsze jako organ państwowy działa w tych kwestiach wobec nadawców ex post, po nadaniu określonej audycji.

Założenia Programu są wykonywane przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji poprzez realizację ustawowego obowiązku określonego w art. 18 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 z późn. zm.) oraz rozporządzenia KRRiT (z 23 czerwca 2005 r.) w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi. Powyższe rozporządzenie ma służyć m.in. ograniczaniu przemocy obecnej w mediach. Na mocy ustawy o radiofonii i telewizji nadawca ma obowiązek dokonywania oceny wszystkich audycji lub innych przekazów kwalifikowanych do emisji z punktu widzenia ich potencjalnego wpływu na małoletnich widzów. Nadawanie audycji lub innych przekazów w szczególności zawierających treści pornograficzne lub w sposób nieuzasadniony eksponujących przemoc jest całkowicie zabronione. Audycje lub inne przekazy zawierające sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na rozwój małoletniego, w tym również sceny przemocy, mogą być nadawane wyłącznie w godzinach od 23.00 do 6.00. Ponadto wszystkie audycje lub inne przekazy muszą być kwalifikowane z punktu widzenia ich potencjalnego wpływu na małoletnich w danej kategorii wiekowej i zaopatrzone w odpowiadający danej grupie wiekowej symbol graficzny. Rozporządzenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wprowadziło 4 kategorie wiekowe i odpowiadające im oznaczenia informacyjne w formie znaków graficznych widocznych na ekranie w czasie całej emisji. Oznaczenia określają dolną granicę wieku, dla której dany przekaz jest odpowiedni.

Głównymi kierunkami działań podjętych w 2006 r. przez KRRiT w zakresie ochrony małoletnich były: wypracowanie diagnozy sytuacji i przyjęcie stanowiska precyzującego zasady aktualnej polityki KRRiT wobec nadawców naruszających przepisy chroniące małoletnich; intensyfikacja monitoringu programów; systematyczne reagowanie na naruszenie przepisów prawa przez nadawców.

W celu uzyskania zaktualizowanej diagnozy stanu przestrzegania przez nadawców przepisów mających na celu ochronę dzieci i młodzieży, KRRiT przeprowadziła w marcu 2006 r. monitoring tygodniowych całodobowych programów 4 największych polskich nadawców telewizyjnych rozpowszechniających programy drogą naziemną: TVP 1, TVP 2, POLSAT i TVN. Wnioski i uwagi wynikające z tych monitoringów stały się dla KRRiT podstawą do oceny aktualnej sytuacji i do wytyczenia linii postępowania wobec nadawców telewizyjnych. Syntetycznym wyrazem tej oceny i obranej metody działania stało się stanowisko KRRiT z dnia 12 września 2006 r., w którym KRRiT zakwestionowała przede wszystkim przypadki niewłaściwego dokonywania przez nadawców merytorycznej kwalifikacji audycji do odpowiednich kategorii wiekowych. W stanowisku tym KRRiT stwierdziła stosowanie praktyki zaniżania kategorii wiekowych, pozwalające przesuwając na godziny wcześniejsze emisje audycji, które prawidłowo zakwalifikowane powinny być nadawane, bądź to po godzinie 20.00 (z kwalifikacją „od lat 16”), bądź to po godz. 23.00 (z kwalifikacją „od lat 18”). Nasuwa to podejrzenie o świadomą manipulację systemem klasyfikacyjnym dokonywaną kosztem zdrowia psychicznego i moralnego małoletnich widzów. Przypadki takie podważają wiarygodność wprowadzonego przez ustawodawcę systemu ochrony małoletnich i ostrzegania widzów oraz ograniczają jego

praktyczną przydatność dla rodziców i wychowawców. Zaniepokojenie KRRiT budzi zwłaszcza błędne i zagrażające dzieciom kwalifikowanie przez nadawców do kategorii „od lat 12” wielu audycji – w tym rozmaitych sensacyjnych paradokumentów – zawierających jednostronny obraz świata pełnego kłamstw, przemocy, występków i zbrodni, których odbiór wymaga większej dojrzałości psychicznej i intelektualnej, niż dysponują przeciętnie dzieci w tym wieku i które poprzez to stanowią istotne zagrożenie dla zdrowia psychicznego i moralnego małoletnich widzów.

W oświadczeniu zwraca się też uwagę na szkodliwość innych spotykanych często praktyk, jak: nadawanie serialom jednolitej kwalifikacji wiekowej bez analizy zawartości poszczególnych odcinków, czy manipulacje znakiem tzw. „zwiastunów” (zapowiedzi) audycji. Po wskazaniu najczęściej spotykanych naruszeń powodujących zagrożenie dla małoletnich odbiorców KRRiT stwierdziła w zajęтым stanowisku, że: 1) nie będzie tolerować przypadków naruszania przez nadawców obowiązujących przepisów chroniących dzieci i młodzież; 2) zamierza we wszystkich stwierdzonych przypadkach naruszenia prawa stosować i zdecydowanie i konsekwentnie, w sposób szerszy, niż miało to miejsce dotychczas, sankcje przewidziane ustawą o radiofonii i telewizji (art. 53. ust. 1). Stanowisko to znalazło swój wyraz w bieżących działaniach KRRiT, o których niżej.

Oprócz monitoringu tygodniowych programów KRRiT prowadziła również monitoringi wybranych rodzajów audycji z kilku programów. Wybór audycji następował tu na podstawie obserwacji programów, analizy ramówek poszczególnych stacji, doniesień prasowych i nadsyłanych skarg widzów. W okresie od września do końca grudnia 2006 roku KRRiT przeprowadziła dwa takie monitoringi: we wrześniu-październiku (interwencyjne magazyny reporterów, seriale fabularne i seriale fabularno-dokumentalne) i w listopadzie (audycje dla dzieci i młodzieży). Wśród analizowanych gatunków audycji szczególnie krytycznie KRRiT oceniła tzw. seriale fabularno-dokumentalne i interwencyjne magazyny reporterów. Na przełomie września i października 2006r. przeanalizowano łącznie 52 audycje tego rodzaju, w tym 19 wydań interwencyjnych magazynów reporterów, 22 odcinki seriali fabularnych i 11 odcinki seriali fabularno-dokumentalnych. Prawidłowość klasyfikacji dokonanej przez nadawców zakwestionowano w 6 przypadkach, co stanowiło 11,5% badanego materiału. Najwięcej przypadków naruszenia przepisów stwierdzono w kwalifikacji „seriali fabularno-dokumentalnych” (3 przypadki). Najczęściej dochodziło do naruszenia przepisów chroniących małoletnich w programie TVN (4 emisje), rzadziej w programie POLSATU (2 emisje). W monitoringu tym nie stwierdzono naruszeń w programach TVP 1 i TVP2.

Wbrew rozpowszechnionej opinii, z monitoringu przeprowadzonych przez KRRiT wynika, że to nie sensacyjne filmy fabularne (przeważnie nadawane w późnych godzinach wieczornych) stanowią najczęstsze zagrożenie dla małoletnich widzów, ale powtarzane wielokrotnie w ciągu doby audycje typu „serial fabularno-dokumentalny” oraz magazyny reporterów. Audycje te próbują tworzyć wrażenie, że pokazują prawdę o tym, jakie jest nasze życie. Obraz świata, jaki ukazują, jest pełen kłamstwa, przemocy i występków, a nawet zbrodni. Prezentowany 12-latkom wielokrotnie w ciągu doby, najczęściej bez dostatecznej przeciwwagi pozytywnej, zagraża zdrowiu psychicznemu i moralnemu małoletnich widzów.

Interesujących obserwacji dostarczył przeprowadzony przez KRRiT w listopadzie 2006 r. monitoring tematyczny audycji adresowanych przez nadawców dla dzieci i młodzieży. Badane audycje pochodziły z 2 programów nadawców publicznych (TVP 1, TVP 2) oraz 3 programów nadawców koncesjonowanych, którzy nadają audycje dla dzieci i młodzieży (POLSAT, TV 4, Canal +). W programie TVN audycje przeznaczonych dla dzieci w badanym okresie nie nadawano. Najwięcej troski o małoletnich widzów w wieku do lat 12 wykazał w monitorowanym okresie program TVP 1 emitując wiele audycji dla tej grupy wiekowej niosących ważne treści edukacyjne i wychowawcze. Podstawowy wniosek krytyczny płynący z tego monitoringu to stwierdzenie występującego we wszystkich badanych programach ubóstwa audycji przeznaczonych dla starszych dzieci (12-16 lat) i całkowitego braku audycji przeznaczonych dla dorastającej młodzieży (16-18 lat). Jest to sygnał bardzo niepokojący. Oznacza to, że właśnie w wieku, który nastęrcza najwięcej problemów i trudności wychowawczych, telewizja pozostawia młodego widza z jego specyficznymi problemami samemu sobie. Dzieje się tak również w

telewizji publicznej, która ograniczając się do wartościowej oferty programowej dla małych dzieci, wobec dzieci starszych i młodzieży nie wypełnia swej społecznej misji. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się w tej sprawie do Prezesa Zarządu TVP zwracając uwagę na potrzebę pilnego wypełnienia tej luki programowej.

KRRiT w ramach kontroli przestrzegania przez nadawców przepisów dotyczących ochrony dzieci i młodzieży przeprowadziła także monitoringi dwóch programów satelitarnych: 4fun.tv i Superstacja. KRRiT oceniła je zdecydowanie negatywnie. Monitoring wykazał, że obaj nadawcy z reguły zaniżają kategorię kwalifikacyjną do poszczególnych grup wiekowych i naruszają zasadę czasu chronionego.

KRRiT dużą wagę przywiązuje do egzekwowania od nadawców przestrzegania przepisów mających na celu ochronę dzieci i młodzieży. Przyjęty został i wdrożony trójstopniowy tryb postępowania: ostrzeżenie, wezwanie do zaniechania i nałożenie kary pieniężnej. Wybór jednej z tych trzech dróg postępowania zależy od skali wykroczenia oraz od tego, czy był to odosobniony przypadek, czy też wielokrotne naruszenie przepisów przez tego samego nadawcę. W przypadkach wykroczeń niewielkich lub też zdarzających się po raz pierwszy, stosowana była forma listu ostrzegawczego Przewodniczącej KRRiT skierowanego do nadawcy. List taki wskazywał na niewłaściwość zastosowanej kwalifikacji lub naruszenie zasady czasu chronionego (co najczęściej łączy się z zaniżoną kwalifikacją audycji do odpowiedniej kategorii wiekowej). KRRiT zakłada tu, jako zasadę, domniemanie dobrej woli nadawcy, który mógł popełnić błąd klasyfikacyjny nieświadomie, ale jako wynik pomyłki w ocenie audycji. By pomyłkom takim zapobiec na przyszłość list ostrzegawczy zawierał zawsze pełną motywację stanowiska KRRiT oraz wskazanie drogi, jaka powinna być podjęta w takich przypadkach (np. nadanie wyższej kwalifikacji, czy przeniesienie emisji na godziny późniejsze). Taka forma dialogu z nadawcami stanowi swego rodzaju praktyczną wykładnię stanowiska KRRiT (z 12 września 2006 r.) i realną pomoc niesioną nadawcom w podejmowaniu prawidłowych decyzji kwalifikacyjnych. Trzeba też podkreślić, że w wielu przypadkach ta forma działania okazała się wystarczająca i skuteczna.

W przypadkach stwierdzonych wykroczeń poważniejszych i powtarzających się wielokrotnie Przewodnicząca KRRiT na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji wzywała nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów naruszających przepisy art. 18 ustawy i rozporządzenia wykonawczego KRRiT z 23 czerwca 2005 r. W ostatnim czasie, w konsekwencji poważnych naruszeń obowiązujących przepisów chroniących małoletnich, takie wezwania do zaniechania zostały wystosowane do nadawców trzech koncesjonowanych programów telewizyjnych (TVN, Superstacji i 4fun.tv). W każdym z tych przypadków zostały szczegółowo omówione stwierdzone naruszenia przepisów, zaproponowana droga naprawy sytuacji oraz sformułowane ostrzeżenie o nieuchronnym zastosowaniu sankcji przewidzianych prawem w przypadku niezastosowania się nadawcy do tego wezwania. KRRiT zamierza ponownie dokonać monitoringu tych programów w 2007 roku celem oceny sposobu zastosowania się do przekazanych zaleceń.

W przypadkach szczególnie drastycznych i powtarzających się naruszeń przepisów chroniących małoletnich KRRiT zastosowała wobec nadawcy sankcję karną przewidzianą w art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji w postaci kary pieniężnej. Taki przypadek stanowiło nadanie przez Telewizję POLSAT w dniu 24 lutego 2006 r. o godz. 21.30, a więc w czasie ustawowo chronionym, audycji Nieustraszeni. W uzasadnieniu decyzji o nałożeniu kary (500 000 zł) Przewodnicząca KRRiT wskazała, że treść audycji oraz opisy poszczególnych drastycznych scen mogą szczególnie silnie oddziaływać na małoletnich, co może mieć negatywny wpływ na ich prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój. Wysokość nałożonej kary uwzględniała wysoki stopień szkodliwości społecznej wynikającej z treści audycji Nieustraszeni, jak i z faktu wyemitowania go w czasie ustawowo chronionym. Decyzją ta brała również pod uwagę fakt, że w przeszłości nadawca był już wzywany przez Przewodniczącą KRRiT na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji do zaniechania rozpowszechniania tego cyklu audycji oraz ukarany za emisję innych odcinków tego cyklu, którym to decyzjom się nie podporządkował.

Należy dodać, że POLSAT SA odwołał się od decyzji Przewodniczącej KRRiT do sądu kwestionując zasadność kary. Dotykamy tu szerszego problemu egzekucji kar nakładanych przez

KRRiT na nadawców. Przy opieszałości postępowań sądowych nakładane na nadawców przez KRRiT kary pieniężne mogą być egzekwowane praktycznie dopiero po kilku latach. Zacierają sens kary, redukuje jej skuteczność i pozbawia walorów prewencji ogólnej. W przypadku mediów elektronicznych, w których każdy dzień przynosi nowe fakty, jest to w istocie kara nie dająca skutków praktycznych. Stanowi to poważny problem na drodze do zdyscyplinowania nadawców naruszających przepisy o ochronie małoletnich, którego rozwiązanie nie leży jednak w kompetencjach KRRiT.

Prowadzone przez KRRiT monitoringi nie mogą dać całkowitej gwarancji uchwycenia każdego pojedynczego naruszenia przepisów chroniących nieletnich widzów. W istniejących warunkach finansowych i kadrowych Biura KRRiT pełna obserwacja pod tym kątem całego rosnącego rynku medialnego nie jest możliwa. Należy jednak zauważyć, iż pomimo istnienia tych ograniczeń w 2006 roku, w stosunku do lat ubiegłych, KRRiT istotnie poszerzyła zakres i liczbę wykonanych monitoringów mających za cel kontrolę wykonywania przepisów chroniących dzieci i młodzież przed szkodliwymi treściami i obrazami w audycjach.

Opracował:
Departament Programowy

Wezwania Przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do zaniechania emisji reklam skierowane do nadawców w pierwszym półroczu 2007 roku

1.

W programie radiowym **RMF MAXXX Częstochowa** wyemitowano reklamę usług medycznych.

Reklama ta poprzez użycie sformułowań:

Odwiedź koniecznie gabinety doktora (.....) doskonała aparatura USG...zadzwoń.

naruszyła przepisy zawarte w art.18b ustawy o zakładach opieki zdrowotnej,

(treść i forma informacji o zakresie świadczeń zdrowotnych nie może mieć cech reklamy)

Wezwanie do zaniechania emisji powyższej reklamy zostało skierowane do nadawcy 29 marca.

2.

W programach telewizyjnych: **TVP 1, TVP 2, POLSAT, TVN, TVN Siedem** wyemitowano reklamę operatora sieci komórkowej **HEYACH**.

W reklamie tej pojawiły się sceny jak z filmów grozy, motywy „żywych” trupów. W końcówce jednej z reklam widzimy odciętą, uśmiechającą się głowę będącą w stanie rozkładu.

Poprzez emisję tego przekazu naruszony został art. 16 b ust. 3 pkt 4 ustawy o radiofonii i telewizji.

(reklama nie może zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich)

Wezwanie do zaniechania emisji powyższej reklamy zostało skierowane do ww. nadawców 16 maja.

3.

W programach telewizyjnych: **TVP 1, TVP 2, POLSAT, TVN, TVN Siedem, Kino Polska, Ale Kino, Canal + Sport, TV 4** wyemitowano reklamę napoju owocowego **TYMBARK**.

W reklamie pojawiły się sceny pokazujące, jak dziewczyna i chłopak przewożeni na tylnym siedzeniu samochodu, wystawiają ręce i głowy z samochodu, powodując tym samym powstanie niebezpiecznej sytuacji dla własnego zdrowia i życia, jak również stwarzając sytuację niebezpieczną dla innych użytkowników drogi. Negatywne przesłanie reklamy wzmacnia dodatkowo akceptacja niewłaściwych zachowań przez matkę, która stwierdza: „zrobią wszystko, aby w gardle suszyło jeszcze bardziej. A ja nie mam nic przeciwko”.

Poprzez emisję takiego przekazu naruszony został art. 16 b ust. 2 pkt. 4 ustawy o radiofonii i telewizji.

(zakazane jest nadawanie reklam w nieuzasadniony sposób ukazujących małoletnich w niebezpiecznych sytuacjach)

oraz art. 16 b ust. 3 pkt. 5 ww. ustawy

(reklama nie może sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu, bezpieczeństwu...).

Wezwanie do zaniechania emisji powyższej reklamy zostało skierowane do ww. nadawców 11czerwca.

4.

W programach telewizyjnych: **TVP 2, TVP 3, TVN, TVN Siedem, TV 4, Kino Polska, Ale Kino, Canal + Sport, Polsat Sport**

Wyemitowano reklamę samochodu **VOLKSWAGEN**.

W reklamie pojawiły się sceny ukazujące jak samochód przejeżdża przez zamykający się przejazd kolejowy, jedzie drogą nie przestrzegając znaków i zasad ruchu drogowego. Przekaz

sprawia wrażenie, iż mając taki samochód można lekceważyć zasady bezpiecznego poruszania się po drogach.

Emitując przekaz w tej formie naruszono art. 16 b ust. 3 pkt. 5 ustawy o radiofonii i telewizji (**reklama nie może sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu, bezpieczeństwu...**)

Wezwanie do zaniechania emisji powyższej reklamy zostało skierowane do ww. nadawców 21czerwca.

5.

W programie radiowym **ZŁOTE PRZEBOJE KOLOR 90,4 FM Wrocław**

Wyemitowano reklamę Specjalistycznego Ośrodka Okulistycznego.

Reklama ta poprzez użycie sformułowań:

Tam wyjaśniono mi, że zaćma jest chorobą do wyleczenia. Zgodziłam się na niegroźny zabieg i teraz znów mogę pełni cieszyć się życiem. Wy też możecie...

naruszyła przepisy zawarte w art. 16b ust. 1 pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji

(zakazane jest nadawanie reklamy usług medycznych.....świadczonych wyłącznie na podstawie skierowania lekarza)

Oraz przepisy zawarte w art.18b ustawy o zakładach opieki zdrowotnej,

(treść i forma informacji o zakresie świadczeń zdrowotnych nie może mieć cech reklamy)

Ponadto przekaz sugerując, że każdy przypadek zaćmy może być skutecznie wyleczony (zaćma jest chorobą do wyleczenia...wy też możecie..) stał się **przekazem wprowadzającym odbiorcę w błąd mogącym wpłynąć na decyzje co do nabycia usługi** w rozumieniu art. 16 ust.1 pkt. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Wezwanie do zaniechania emisji powyższej reklamy zostało skierowane do nadawcy 27 czerwca.

Rozwój naziemnej telewizji cyfrowej w Niemczech

Wprowadzenie

Charakterystyczną cechą niemieckiego rynku, będącego największym rynkiem telewizyjnym w Europie, jest znikome znaczenie naziemnej drogi rozpowszechniania. Na rynku niemieckim dominuje dostęp do telewizji za pomocą drogi kablowej i satelitarnej.

Innym, charakterystycznym elementem, będącym po części rezultatem pierwszych etapów switch-over jest brak w chwili obecnej komercyjnych nadawców korzystających z naziemnej analogowej drogi rozpowszechniania. Wynika to z faktu, iż niemieccy nadawcy komercyjni traktowali analogową naziemną drogę rozpowszechniania jako uzupełniającą i nie zostały jej zasięgiem objęte tereny wiejskie.

Model niemiecki jest w dużym stopniu zdeterminowany podziałem władzy pomiędzy kraje związkowe a rząd federalny, co rzutuje także na proces konwersji cyfrowej, a rządy regionalne mają pewną swobodę w kształtowaniu szczegółów strategii konwersji na podległym obszarze.

Opracowywanie strategii przejścia na naziemne nadawanie cyfrowe

Początki konwersji cyfrowej w Niemczech wiążą się z powołaniem 17 grudnia 1997 r. uchwałą rządu federalnego Cyfrowej Inicjatywy Nadawczej (Initiative Digitaler Rundfunk – IDR). To ciało jest zarządzane przez Federalne Ministerstwo Gospodarki i Pracy oraz przez poszczególne kraje związkowe, a w jego skład wchodzi przedstawiciele rządu i krajów związkowych, publicznych i komercyjnych nadawców, operatorów sieci, dostawców treści, producentów sprzętu, organizacji konsumenckich oraz instytutów naukowych – łącznie około 70 podmiotów. Inicjatywa ma na celu przygotowanie scenariusza wprowadzania telewizji cyfrowej w postaci rekomendacji dla organów decyzyjnych. 24 sierpnia 1998 r. rząd zaakceptował raport IDR zawierający strategię cyfrową, ustalając docelową datę przejścia na nadawanie cyfrowe w 2010 r.

Wpływ na kształt strategii cyfryzacji miały również inne inicjatywy zaangażowane w ten proces takie jak Deutsche TV-Platform, organizacja branżowa skoncentrowana wokół telewizji cyfrowej. Pierwotnie jej celem był rozwój HDTV, obecnie skupia się na upowszechnieniu standardów na zasadzie technologicznej neutralności w tym Multimedia Home Platform (MHP) i DVB-T. Jej wkład w formowanie strategii cyfryzacji w Niemczech przejawiał się w publikowanych przez nią raportach zawierających rekomendacje co do przeprowadzenia tego procesu oraz w zaangażowaniu w pilotażowy projekt konwersji w Berlinie-Brandenburgii.

W związku z federacyjną strukturą państwa i podziałem zadań pomiędzy rząd federalny i kraje związkowe w zakresie radiofonii i telewizji, wpływ na ostateczny przebieg konwersji na danym terenie mają regulatorzy landowi ds. mediów. Instytucje te mają za zadanie interpretowanie i implementowanie celów krajowej i regionalnej polityki w ich regionie, co obejmuje ustalanie harmonogramu konwersji oraz przyznawanie koncesji na rozpowszechnianie naziemne w technice cyfrowej.

Metoda konwersji

Planując strategię rozwoju naziemnej telewizji cyfrowej w Niemczech zdecydowano się na wyspowy model konwersji, co wynikało z faktu, iż pasmo w dużym stopniu przeznaczone jest na nadawanie w systemie analogowym. Za przyjęciem takiej metody przemawiało duże wykorzystanie pasma i możliwość skrócenia okresu simulcastingu, z którym wiążą się dodatkowe koszty dla nadawców. Wysokie wykorzystanie spektrum i przyjęcie metody wyspowej skłoniło również do rozpoczęcia procesu cyfryzacji od dużych miast.

Model przyjęty w Niemczech pozwala na wykorzystanie częstotliwości używanej poprzednio do transmisji analogowej do transmisji sygnału multipleksu mieszczącego 4 programy

telewizyjne. W regionach, w których zakończono konwersję, liczba oferowanych programów telewizyjnych dostępnych drogą naziemną cyfrową wynosi od 20 do 28. Jako standard kompresji dla naziemnej telewizji cyfrowej w Niemczech stosuje się MPEG-2.

Ramy czasowe konwersji

Proces konwersji rozpoczął się wyspowo w Berlinie-Brandenburgii (obejmując 2,9 mln gospodarstw domowych) wraz z rozpoczęciem 1 listopada 2002 r. fazy simulcastingu. 28 lutego 2003 r. wyłączono analogową emisję programów nadawców komercyjnych, a 4 sierpnia tego roku zakończono switch-off na tym obszarze. Wybór Berlina-Brandenburgii na pierwszą wyspę był uzasadniony kilkoma czynnikami: większą ilością wolnego pasma co było dziedzictwem podziału Berlina przez zjednoczeniem Niemiec, stosunkowo niskim odsetkiem gospodarstw domowych korzystających z odbioru naziemnego, brakiem zakłóceń pochodzących z sąsiednich miast oraz płaską topografią.

Sukces wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej w Berlinie-Brandenburgii, spowodował przyspieszenie planów cyfryzacji i szacuje się, że w 2005 r. już 55% gospodarstw domowych jest objętych jej zasięgiem. W związku z zachęcającym przykładem wprowadzenia telewizji cyfrowej w stolicy Niemiec, lokalne strategie cyfryzacji uwzględniły krótszy okres simulcastingu, co pozwoliło na przyspieszenie tego procesu.

I tak 24 maja 2004 r. uruchomiono sygnał telewizji cyfrowej na kolejnych obszarach obejmujących Bremę, Hanower i Kolonię (razem ok. 20 mln gospodarstw domowych), a skrócony okres simulcastingu pozwolił na wyłączenie sygnału analogowego już 8 listopada tego samego roku.

Coraz krótsze okresy przejściowe możemy też obserwować w kolejnych regionach: w wypadku Frankfurtu były to tylko 2 miesiące (4 października do 6 grudnia 2004 r.), Hamburg i Kilonia przeprowadziły ten proces w okresie 8 listopada 2004 r.- 1 marca 2005 r., a przejście na nadawanie cyfrowe na terenie Bawarii (Monachium i Norymberga) zostało przeprowadzone pomiędzy 30 majem a 31 sierpnem 2005 r.

Proces koncesyjny

Należy wskazać, iż system niemiecki ze względu na federalną strukturę państwa dopuszcza znaczne odmienności pomiędzy poszczególnymi krajami związkowymi (do których kompetencji należą sprawy radiofonii i telewizji), włączając w to procedury koncesyjne. Jednym z kroków, które miały umożliwić cyfryzację była nowelizacja Międzylandowego Traktatu o Radiofonii i Telewizji wprowadzająca możliwość zakończenia analogowego rozpowszechniania przez nadawców publicznych oraz przewidująca pierwszeństwo dla programów korzystających dotychczas z częstotliwości analogowych przy przydzielaniu częstotliwości na cele cyfrowego rozpowszechniania naziemnego.

Federalna struktura państwa wymaga współdziałania wielu podmiotów w projektowaniu i realizacji strategii cyfryzacji. Zasadniczy podział polega na tym, iż sprawy transmisji regulowane są na poziomie federalnym, a regulacja treści jest prowadzona na poziomie krajów związkowych.

Za wypracowanie generalnej strategii przejścia na nadawanie telewizyjne w systemie cyfrowym odpowiada Ministerstwo Gospodarki i Pracy. Natomiast aspekty techniczne w tym ustalenie procedur dotyczących przydziału częstotliwości na cele naziemnej telewizji cyfrowej należy do regulatora telekomunikacyjnego Federalnej Agencji ds. Sieci (Bundesnetzagentur-BNA). Niezbędne zmiany prawne zostały zawarte w nowelizacji ustawy o telekomunikacji. Jedno z zadań BNA jest ujęte jako „zapewnianie efektywnego i wolnego od zakłóceń korzystania z częstotliwości, biorąc pod uwagę również interesy nadawcze”.

Koncesje na nadawanie programu przyznają poszczególni regulatorzy landowi ds. mediów. Regulator landowy, może przyznać w koncesji całą pojemność multipleksu jednemu podmiotowi, kilku podmiotom albo zdecydować o szczegółowym jego rozdysponowaniu.

Koncesja jest przydzielana na 7 lat z automatycznym jej przedłużeniem, jeśli koncesjonariusz o to wystąpi (w takim przypadku nie przeprowadza się konkursu). Możliwość uzyskania koncesji mają jedynie podmioty pochodzące z Unii Europejskiej.

Podmioty, które otrzymały koncesje od regulatorów landowych ds. mediów otrzymują licencje telekomunikacyjne i przyznaje im częstotliwości regulator telekomunikacyjny – BNA. Warto wskazać, iż ponieważ w praktyce największe zainteresowanie częstotliwościami wykazują dotychczasowi główni naziemni nadawcy analogowi (ZDF, ARD, RTL, ProSiebenSat1), przydziela się im całe multipleksy.

Rola nadawcy publicznego w procesie konwersji

Wobec braku w chwili obecnej nadawców komercyjnych wykorzystujących analogową, naziemną drogę rozpowszechniania szczególna rola w procesie konwersji cyfrowej spoczywa na nadawcach publicznych. Przy braku dalszego zainteresowania nadawców prywatnych, na obecnym etapie proces ten sprowadza się do zapewnienia jak najpełniejszego zasięgu odbioru naziemnego sygnału nadawców publicznych, kryterium switch-off bazuje również na zasięgu nadawców publicznych, przy czym nie wyznaczono dokładnej granicy.

W Niemczech działają dwie niezależne sieci nadawców publicznych ARD, na które składają się programy regionalne i ZDF, która powstała jako nadawca programu ogólnokrajowego. Zgodnie z prawem zarówno ARD jak i ZDF mają obowiązek objąć swoim zasięgiem wszystkie gospodarstwa domowe, przy czym dopuszczalne jest zrezygnowanie z emisji naziemnej, o ile sygnał może być dostarczony inną drogą. Należy jednak wskazać, iż wymóg powszechnego zasięgu nie został precyzyjnie zdefiniowany w przepisach a jest jedynie interpretacją zapisów niemieckiej Konstytucji o prawie do informacji „z ogólnie dostępnych źródeł”.

Nadawcom publicznym przyznaje się faktycznie w całości trzy multipleksy w ramach każdej wyspy; dwa przypadają na ARD, jeden na ZDF. Brak zainteresowania nadawców komercyjnych dalszym zwiększaniem swojego zasięgu w odniesieniu do naziemnej telewizji cyfrowej powoduje również, iż cyfryzacja na kolejnych obszarach obejmujących tereny mniej zaludnione, ograniczy się do 3 multipleksów przeznaczonych dla nadawców publicznych.

W ramach finansowania nadawców publicznych z abonamentu, jego część jest wprost przeznaczona na wprowadzenie naziemnej telewizji cyfrowej. Rocznie z tego źródła ARD otrzymuje 18,4 mln euro a ZDF kolejne 9,2 mln euro na rozwój infrastruktury. ARD dysponuje własną infrastrukturą składającą się z siedmiu sieci regionalnych, natomiast ZDF podobnie jak nadawcy komercyjni korzysta z usług T-Systems, spółki zależnej od Deutsche Telekom, która posiada ogólnokrajową sieć nadajników.

Pomoc publiczna

Z federacyjnego charakteru państwa wynika też zróżnicowane podejście do kwestii udziału we wspieraniu ze środków publicznych procesu przechodzenia na nadawanie w systemie cyfrowym. Zgodnie z Międzylandowym Traktatem o Radiofonii i Telewizji regulatorzy audiowizualni mogą przeznaczać na wsparcie dla infrastruktury technicznej środki pochodzące z ich budżetów (na który składa się stała część abonamentu telewizyjnego płaconego przez widzów).

W przypadku Berlina-Brandenburgii, w związku z faktem, iż nadawcy komercyjni w ramach procesu konwersji musieli zrezygnować z przyznanych im bezterminowo koncesji analogowych, lokalny regulator wprowadził wsparcie finansowe mające pokryć koszty wynikające z simulcastingu. Wsparcie finansowe wyniosło od 60 do 70 tys. euro rocznie.

Wspomniana pomoc państwa wzbudziła wątpliwości z punktu widzenia zgodności z prawem wspólnotowym. W lipcu 2004 r., na podstawie skarg od operatorów kablowych, Komisja Europejska wszczęła postępowanie w tej sprawie, zakończone uznaniem pomocy

publicznej udzielonej przy wprowadzaniu cyfrowej telewizji naziemnej w Berlinie-Brandenburgii za nielegalną.

W swojej decyzji z listopada 2005 r. Komisja uznała, że udzielona nadawcom komercyjnym pomoc w wysokości ok. 4 milionów euro jest niezgodna z zasadami udzielania pomocy publicznej określonymi w Traktacie WE, ponieważ zakłóca konkurencję. Jednocześnie Komisja wskazała, iż pomoc udzielona nadawcom, która nie została jej notyfikowana podlega zwrotowi.

Komisja zwróciła uwagę, iż pomoc publiczna przyznana nadawcom przy wprowadzaniu cyfrowej telewizji naziemnej w Berlinie-Brandenburgii nie była udzielona na podstawie szczególnych kosztów związanych z konwersją cyfrową. Komisja zwróciła również uwagę, iż wsparcie zostało udzielone bez odpowiedniego uzasadnienia nadawcom, którzy jednocześnie skorzystali z otrzymania darmowych koncesji cyfrowych. Wskazano również, iż taka forma pomocy pośrednio uprzywilejowała naziemną telewizję cyfrową w odniesieniu do innych konkurencyjnych platform, co narusza zasadę neutralności technologicznej.

Jednocześnie podkreślając pełne poparcie dla przejścia na nadawanie cyfrowe w decyzji zawarto wytyczne odnoszące się do zapewnienia w jak najpełniejszy sposób zgodności pomocy publicznej w tym zakresie z regułami Traktatu.

Ponadto, w lipcu 2006 r. Komisja Europejska wszczęła postępowanie w sprawie podobnego wsparcia finansowego dla nadawców komercyjnych, wprowadzonego przez regulatorów ds. mediów w Bawarii (BLM) i w Północnej Nadrenii-Westfalii (LfM).

Jednocześnie Komisja wskazała w swoim komunikacie prasowym przykłady dopuszczalnych form pomocy publicznej dla procesu przejścia na nadawanie cyfrowe, w szczególności:

- finansowanie rozwoju sieci transmisyjnej na obszarach, gdzie w innym przypadku odbiór sygnału telewizyjnego byłby niedostateczny,
- finansowe rekompensowanie nadawcom publicznym kosztów nadawania za pomocą wszystkich platform, pod warunkiem, że stanowi to część ich misji publicznej,
- subsydia dla konsumentów na rzecz zakupu dekodery cyfrowych pod warunkiem, że są technologicznie neutralne, w szczególności gdy zachęcają do stosowania otwartych standardów,
- rekompensata finansowa dla nadawców, którzy musieli zakończyć nadawanie w systemie analogowym przed wygaśnięciem koncesji, pod warunkiem że uwzględniono przyznane im zasoby cyfrowe.

21 stycznia 2004 r. regulator ds. mediów z Berlina-Brandenburgii (Medienanstalt Berlin-Brandenburg – mabb) złożył do Sądu Pierwszej Instancji odwołanie od negatywnej decyzji Komisji.

Mabb zarzucił Komisji, iż nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia decyzji. Niemiecki regulator twierdzi, iż zastosowane środki nie były pomocą publiczną w myśl art. 87 ust. 1 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a jeśli nawet uznać je za pomoc to będą zgodne ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit c) i d). Przepisy te zawierają wyjątki pozwalające uznać pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem jako „pomoc przeznaczoną na ułatwienie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych” oraz „pomoc przeznaczoną na wspieranie kultury i zachowanie dziedzictwa kulturowego” po warunkiem, że „nie zmienia ona warunków wymiany handlowej i konkurencji we Wspólnocie w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”.

Należy wskazać również na prowadzone w niewielkiej skali działania na rzecz umożliwienia korzystania z telewizji cyfrowej przez gospodarstwa domowe o niewielkich dochodach. W przypadku Berlina-Brandenburgii (por. raport „Berlin goes digital” str. 8) regulator audiowizualny w porozumieniu z instytucjami opieki społecznej zorganizował akcję zapatrywania

w dekodery cyfrowe po niskiej cenie. Regulator zarezerwował 1 mln euro na pokrycie 25% kosztów ceny dekodera, a organizacje opieki społecznej przejęły na siebie ocenę zasadności pomocy i dystrybucję dekoderek. Ten rodzaj wsparcia ograniczony był jedynie do okresu switch-over i objął gospodarstwa, które wcześniej do odbioru telewizji korzystały jedynie z drogi naziemnej. W ten sposób rozdysponowano 6 tysięcy dekoderek.

Opracował:
Wojciech Kołodziejczyk
Departament Prawny Biura KRRiT

PRZEGLĄD MIĘDZYNARODOWY

kwiecień 2007

Unia Europejska

UE

➤ **Wyrok Trybunału Sprawiedliwości WE w sprawie reklamy porównawczej**

19 kwietnia 2007 r. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydał wyrok w sprawie nr C-381/05 dotyczącej reklamy porównawczej. Zdaniem Trybunału w określonych przypadkach możliwa jest reklama porównawcza pomiędzy towarami nie posiadającymi nazwy pochodzenia a towarami posiadającymi taką nazwę. Zawarte w wypowiedzi reklamowej odniesienie do rodzaju towarów a nie do określonego przedsiębiorstwa lub towaru można uznać za stanowiące reklamę porównawczą. Dyrektywa 84/450/EWG w dziedzinie reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej dopuszcza, pod określonymi warunkami, reklamę porównawczą, którą definiuje jako: „każdą reklamę, która wyraźnie lub przez domniemanie identyfikuje konkurenta albo towary lub usługi oferowane przez konkurenta”. Jedną z przewidzianych przez dyrektywę przesłanek dopuszczalności reklamy porównawczej jest to, aby w stosunku do towarów mających nazwę pochodzenia odnosiła się zawsze do towarów mających tę samą nazwę. W tym zakresie Trybunał przypomniał, iż zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przesłanki reklamy porównawczej powinny być interpretowane w sposób jak najbardziej dla niej korzystny. Ponadto stwierdził, iż kolejną przesłanką dopuszczalności reklamy porównawczej przewidzianą przez dyrektywę jest wymóg, aby reklama ta nie korzystała w sposób bezprawny z reputacji związanej z danym znakiem towarowym, nazwą handlową lub innymi znakami wyróżniającymi konkurenta lub nazwą pochodzenia produktów konkurujących. Podsumowując, Trybunał uznał, że nie jest zakazane jakiegokolwiek porównanie, które w stosunku do towarów nie posiadających nazwy pochodzenia odnosi się do towarów posiadających taką nazwę.

➤ **Komisja Europejska zamyka postępowanie w sprawie pomocy publicznej dla niemieckich nadawców publicznych**

Komisja Europejska podjęła decyzję o zamknięciu postępowania w sprawie pomocy publicznej dla niemieckich nadawców publicznych. Decyzja Komisji ma związek z formalnym zobowiązaniem rządu niemieckiego dotyczącym zmiany przepisów w sprawie finansowania nadawców publicznych. Komisja uznała zobowiązania rządu niemieckiego, przedstawione w grudniu 2006 roku, jako zgodne z przepisami Traktatów Europejskich w sprawie pomocy publicznej oraz Komunikatem Komisji z 2001 roku w sprawie zasad stosowania pomocy państwa na rzecz nadawania programów publicznej radiofonii i telewizji.

Zapowiadana nowelizacja zawiera m.in. bardziej precyzyjne definicje dotyczące misji Publicznej, a w szczególności odnośnie działalności tzw. nowych mediów, odpowiednie przepisy dotyczące kompensacji i subsydiowania oraz bardziej przejrzyste przepisy dotyczące sublicencji na transmisję z wydarzeń sportowych. Postępowanie Komisji zostało rozpoczęte w marcu 2005 roku na podstawie skargi.

Wielka Brytania

GB

➤ **Publiczne konsultacje na temat przyszłej regulacji i koncesjonowania sektora radiowego**

Zintegrowany regulator OFCOM przedstawił dokument poświęcony przyszłej regulacji oraz koncesjonowaniu rynku radiofonii, który ma być przedmiotem konsultacji publicznych.

Dokument wskazuje główne wyzwania przed jakimi stoi brytyjski rynek radiowy, w tym trwający proces cyfryzacji, wzrost konkurencji pomiędzy platformami oraz rozwój Internetu.

Przygotowany materiał koncentruje się na trzech głównych zagadnieniach: regulacja radiofonii komercyjnej, regulacja radiofonii środowiskowej oraz przyszłe wykorzystanie analogowego widma częstotliwości. W przypadku pierwszego zagadnienie OFCOM postuluje uproszczenie poziomu szczegółowości wymogów programowych oraz ujednoczenie wymogów odnośnie treści lokalnej w zależności od wielkości stacji. Ponadto postuluje się uproszczenie przepisów dotyczących struktur własnościowych nadawców. Odnośnie radiostacji środowiskowych OFCOM zwrócił uwagę na zbyt rozbudowaną regulację tego segmentu rynku i oczekuje propozycji zmierzających do zmniejszenia poziomu regulacji. W kwestii przyszłego wykorzystania widma częstotliwości zwolnionego przez nadawców analogowych OFCOM wnioskuje o wyznaczenie ostatecznej daty wprowadzenia nadawania analogowego, a także przeprowadzenie dwóch przeglądów dotyczących fal średnich (w 2009 roku) oraz fal ultrakrótkich (w 2012 roku). Publiczne konsultacje nad wspomnianym dokumentem mają się zakończyć 29 czerwca 2007 roku.

➤ **Publikacja raportu na temat problemu radiofonii pirackiej w Wielkiej Brytanii**

Zintegrowany regulator OFCOM opublikował analizę na temat radiostacji pirackich nadających w Wielkiej Brytanii i ich negatywnego wpływu. Zgodnie z wynikami badania duży odsetek słuchaczy (tj. 30%) w Wielkiej Brytanii skarży się na zakłócenia w odbiorze niektórych stacji.

Część z tych osób obarcza winą za ten stan nielegalne stacje radiowe, które zakłócają odbiór stacji koncesjonowanych. Problem pirackich stacji radiowych, zgodnie z wynikami raportu, najbardziej widocznych jest w Londynie, a w szczególności w trzech okręgach: Hackney, Haringey oraz Lambeth, gdzie ok. 25% dorosłych regularnie słucha tego rodzaju stacji radiowych. Osoby zamieszkujące wspomniane części Londynu argumentują, że stacje pirackie mają inną ofertę od stacji koncesjonowanych oraz że w większym stopniu kierują swoją ofertę do poszczególnych środowisk. Wspomniane badanie ma być punktem wyjścia do dalszych kroków OFCOM w tym zakresie.

Finlandia

FI

Nowy minister ds. komunikacji, zgodnie z doniesieniami prasowymi, rozważa zastąpienie abonamentu telewizyjnego innym rozwiązaniem. Zdaniem ministra publiczny nadawca YLE powinien być finansowany z podatków lub z dodatkowych środków pochodzących z dodatkowych opłat uiszczanych przez wszystkich podatników. Ponadto minister stwierdził, iż opłata abonamentowa nie może być dłużej powiązana z faktem posiadania odbiornika telewizyjnego, w momencie gdy program telewizyjny może być oglądany zarówno przez Internet, jak i przy użyciu telefonu komórkowego.

maj 2007

Unia Europejska

UE

24 maja 2007 roku osiągnięto porozumienie polityczne w sprawie nowej dyrektywy dotyczącej audiowizualnych usług medialnych. Zarówno Parlament Europejski, jak i Rada Ministrów Unii zatwierdzili główne cele projektu nowelizacji dyrektywy przedstawionego przez Komisję Europejską. Nowa dyrektywa dotycząca audiowizualnych usług medialnych, zatwierdzona obecnie przez Parlament Europejski i Radę, umożliwi branży audiowizualnej przeprowadzenie głębokich zmian w celu uwzględnienia rozwoju rynku i postępu technicznego oraz ewoluujących przyzwyczajęń widzów wynikających z konwergencji mediów. Dyrektywa zapewnia, że unowocześnione zasady obejmują wszystkie usługi z zakresu mediów audiowizualnych niezależnie od stosowanych technologii przekazu – od tradycyjnych przekazów telewizyjnych po

nowe pokrewne usługi telewizyjne na żądanie. Wzmocni to konkurencyjność sektora w przyszłości.

Zaktualizowana dyrektywa nadal w pełnym zakresie opiera się na zasadzie państwa pochodzenia. Zawiera ona procedurę opierającą się na prawodawstwie Europejskiego

Trybunału Sprawiedliwości, która umożliwi państwom członkowskim podjęcie wiążących środków przeciwko nadawcom z innych państw członkowskich, którzy naruszają krajowe przepisy państwa docelowego.

Producenci treści audiowizualnych skorzystają również z mniej szczegółowych i bardziej elastycznych przepisów dotyczących reklamy, co pozwoli na nowe atrakcyjne sposoby finansowania, a ostatecznie doprowadzi do rozwoju sektora tworzenia treści. Zaktualizowana dyrektywa nadaje również obywatelom nowe prawa. Obejmują one prawo dostępu do skrótów najważniejszych wydarzeń dla nowych ogólnych celów, wyraźną identyfikację dostawcy usług medialnych; ułatwiony dostęp do usług z zakresu mediów audiowizualnych dla osób niedowidzących i niedosłyszących oraz jasno określone zasady dotyczące lokowania produktu (product placement), nakładające na nadawców obowiązek informowania konsumentów w przypadku, gdy procedura ta ma miejsce. Ponadto, nowa dyrektywa sprzyja także rozwiązaniom samoregulacyjnym i współregulacyjnym.

W sytuacji szybkiego osiągnięcia porozumienia politycznego między Parlamentem Europejskim a Radą Ministrów Unii, co zajęło zaledwie 18 miesięcy, dyrektywa powinna wejść w życie do końca roku 2007. W ciągu 24 miesięcy państwa członkowskie będą miały obowiązek wdrożyć nowe przepisy do prawa krajowego, co oznacza, że od roku 2009 w pełni obowiązywać będą zaktualizowane ramy prawne dla sektora audiowizualnego.

Informacje na ten temat ukazały się w Przeglądach Międzynarodowych z grudnia 2005 r., listopada i grudnia 2006 r., oraz marca 2007 roku (<http://www.krrit.gov.pl/przeglad/pm.htm>).

Australia

AU

Izba niższa Parlamentu Australii przegłosowała nowelizację ustawy medialnej – Digital Radio Bill 2007. Ustawa zakłada wprowadzenie radiofonii cyfrowej (DAB+) do 1 stycznia 2009 roku. Radiofonia cyfrowa wprowadzona będzie w stolicach poszczególnych stanów według następującej kolejności: Sydney, New South Wales, Melbourne, Victoria, Brisbane, Queensland, Adelaide, South Australia, Perth, Western Australia, oraz w Hobart i na Tasmanii. Nowe przepisy krytykowane są przez opozycję parlamentarną, według której pomijają one rejony wiejskie i wspólnoty regionalne. Ustawa przewiduje wprowadzenie radiofonii cyfrowej za pomocą standardu Eureka – 147 DAB+, który zdaniem rządu został wybrany ze względu na jego szeroki zasięg i międzynarodowe zastosowanie oraz przystępną cenę odbiorników. Ponadto rząd przeznaczył 10,5 mln \$ na digitalizację środowiskowych stacji radiowych. Obecnie wspomniana nowelizacja ustawy została przesłana do Senatu.

Kanada

CA

Zintegrowany regulator rynku CRTC wprowadził zmiany w regulacji rynku telewizji.

Zdecydowano między innymi o zniesieniu limitu czasowego na nadawanie reklam. Ponadto ustalono dzień 31 sierpnia 2011 roku jako datę, od której wszystkie telewizje będą mogły nadawać jedynie sygnał cyfrowy. Regulator wprowadził również dla wszystkich anglo- i francuskojęzycznych nadawców telewizyjnych wymóg wprowadzania podpisów w programach tak, aby umożliwić odbiór osobom niedosłyszącym.

Wielka Brytania

GB

➤ **Podsumowanie konsultacji w sprawie cyfrowej dywidendy**

Zintegrowany regulator rynku OFCOM opublikował podsumowanie konsultacji publicznych w sprawie tzw. cyfrowej dywidendy, które zakończyły się 20 marca br. W trakcie zorganizowanych konsultacji przesłano około 750 odpowiedzi. Celem konsultacji było zapoznanie się z opiniami różnych środowisk na temat wykorzystania częstotliwości zwolnionych po wyłączeniu nadawania analogowego, co ma nastąpić w latach 2008-2012.

Według badań OFCOM odejście od nadawania analogowego skutkować będzie zwolnieniem 128 MHz widma częstotliwości, które będzie mogło być wykorzystane na terenie całego kraju. Według dotychczasowych badań zwolnione częstotliwości powinny zostać rozdzielane na zasadach rynkowych przy zachowaniu zasady technologicznej i usługowej neutralności i jednocześnie przy zapewnieniu maksymalnej korzyści dla społeczeństwa.

➤ **Konsultacje w sprawie obowiązku tłumaczeń programów telewizyjnych na język migowy**

Regulator rynku OFCOM rozpoczął konsultacje publiczne na temat konieczności tłumaczenia na język migowy programów nadawanych w kanałach o niewielkim udziale w rynku tj. poniżej 1%. Według wyników przeprowadzonych badań niewielka ilość osób niepełnosprawnych korzysta z tego rodzaju kanałów. Ze względu na wysokie koszty zapewnienia tłumaczenia migowego oraz niewielki pożytek społeczny OFCOM rozważa ewentualne zniesienie obowiązku zapewnienia przez kanały o niewielkim udziale w rynku tłumaczeń migowych. Ponadto OFCOM rozważa ewentualne alternatywne obowiązki, które mogłyby zostać nałożone na tego rodzaju kanały telewizyjne np. cykliczne nadawanie programów tłumaczonych na język migowy między 7 a 23. Przy ustalaniu alternatywnych obowiązków OFCOM weźmie pod uwagę także oddolne inicjatywy nadawców. OFCOM nie zamierza zmieniać obowiązków nałożonych na kanały cieszące się jednoprocetowym lub większym udziałem w rynku. Konsultacje publiczne mają zakończyć się 14 czerwca br.

➤ **Zgoda na wprowadzenie usług na żądanie przez BBC**

BBC Trust, ciało nadzorujące pracę nadawcy publicznego BBC, zaakceptował propozycję zarządu dotyczącą wprowadzenia usług na żądanie. Zanim decyzja ta została podjęta, BBC Trust przeprowadził konsultacje publiczne, w których udział wzięło około 10 500 osób i organizacji. Na podstawie zebranych opinii oraz dodatkowych analiz zdecydowano wprowadzić dwie poprawki do propozycji zarządu, m. in. nie zgodzono się na włączenie do tego projektu możliwości ściągania muzyki klasycznej na odtwarzacze IPod (tzw. podcasty).

Pomysł zarządu ma polegać na dostępności za darmo dla wszystkich osób opłacających abonament programów telewizyjnych, które będzie można ściągnąć w ciągu tygodnia po ich transmisji.

➤ **Rząd brytyjski rozważa możliwość sprzedaży Channel 4**

Zdaniem dziennika „The Times”, Gordon Brown, brytyjski minister finansów (przyszły premier), rozważa możliwość prywatyzacji publicznej stacji telewizyjnej Channel 4. W przeciwieństwie do BBC, Channel 4 jest w całości utrzymywana z przedsięwzięć komercyjnych. Zdaniem doradców Browna, prywatyzacja kanału mogłaby przynieść skarbowi państwa ok. 1 mld funtów. Dotychczasowy premier, Tony Blair, był zdecydowany postępować według programu Partii Pracy, zgodnie z którym Channel 4 ma pozostać nadawcą publicznym. To stanowisko podziela obecna minister kultury Tessa Jowell, która prawdopodobnie nie zaakceptuje pomysłu doradców Browna. Jak sugeruje brytyjski dziennik, jednym z pierwszych kroków podjętych przez nowego premiera może być zatem dymisja dotychczasowego ministra kultury, co znacznie ułatwiłoby prywatyzację stacji. Wśród potencjalnych nabywców Channel 4 wymienia się m.in. RTL i BSkyB.

czerwiec 2007

Unia Europejska

UE

➤ Komisja przedłużyła okres obowiązywania komunikatu w sprawie produkcji kinematograficznej i audiowizualnej do 31 grudnia 2009 roku

16 czerwca 2007 roku Komisja Europejska przyjęła Komunikat o przedłużeniu okresu obowiązywania komunikatu w sprawie produkcji kinematograficznej i innych produkcji audiowizualnych z 26 września 2001 roku. W pierwotnych założeniach komunikat miał obowiązywać do czerwca 2004 roku, ale w 2004 roku Komisja przedłużyła okres jego obowiązywania do 30 czerwca 2007 r. Od ubiegłego roku Komisja przygotowuje analizę dotyczącą sektora produkcji kinematograficznej i audiowizualnej oraz skutków istniejących systemów pomocy państwa. Aby zapewnić czas na zakończenie analizy oraz na przegląd komunikatu, Komisja postanowiła przedłużyć stosowanie obecnie obowiązujących kryteriów do czasu wejścia w życie nowych zasad dotyczących produkcji kinematograficznej i audiowizualnej do 31 grudnia 2009 roku.

➤ Komisja przeznaczy ponad 1 mld euro na technologie cyfrowe podnoszące komfort życia starszych osób

W odpowiedzi na coraz szybsze starzenie się społeczeństwa i związane z tym faktem potrzeby, 14 czerwca 2007 roku Komisja Europejska przyjęła plan działania w zakresie komfortowego funkcjonowania osób starszych w społeczeństwie informacyjnym. Planowi towarzyszy nowy wspólny europejski program badawczy, w ramach którego zwiększono do ponad 1 mld euro inwestycje na badania w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ang. information and communications technologies – ICT) służących poprawie komfortu życia osób starszych w domu, w pracy i w życiu społecznym. Nowe inicjatywy unijne przyczynią się do zwiększenia aktywności i niezależności starszych Europejczyków. Wynikające z tego korzyści dla Europy obejmują: podniesienie komfortu życia i zwiększenie udziału osób starszych w życiu społecznym, nowe możliwości gospodarcze dla europejskiego przemysłu, a także bardziej wydajną i zindywidualizowaną opiekę zdrowotną i społeczną.

Niemcy

DE

Niemiecka grupa medialna ProSiebenSAT1 poinformowała, że za 3,3 mld euro (4,4 mld \$) przejmie firmę SBS Broadcasting. W komunikacie poinformowano, że niemiecki nadawca podpisał porozumienie z udziałowcami SBS Broadcasting. SBS należy do nowych właścicieli ProSiebenSAT1, którymi są prywatne fundusze Permira oraz Kolberg Kravis Roberts (KKR). Fuzja obu firm pozwoli na zbudowanie ogólnoeuropejskiej grupy audiowizualnej. Połączona grupa, z siedzibą w Monachium, będzie nosiła nazwę ProSiebenSAT1. W jej skład wejdą 24 ogólnodostępne stacje telewizyjne, 24 płatne stacje telewizyjne, 22 sieci radiowe w 13 krajach europejskich.

Wielka Brytania

GB

Regulator rynku komunikacji elektronicznej OFCOM nałożył rekordową karę w wysokości 300 000 funtów na pełniącego funkcje publiczne nadawcę komercyjnego Channel 5 za wyemitowanie quizu pt. „Brainteaser”. Ponadto Channel 5 został zobligowany przez OFCOM do dwukrotnego nadania wyników postępowania przeprowadzonego przez regulatora. OFCOM zarzucił nadawcy złamanie zasady 2.11 kodeksu nadawczego, która głosi, iż „konkursy powinny być przeprowadzane uczciwie, nagrody powinny być odpowiednio opisane a zasady powinny być jasne i podane do wiadomości we właściwy sposób”. Według OFCOM twórcy quizu kilkakrotnie podali fałszywe nazwisko zwycięzcy tłumacząc się, iż nie udało się znaleźć zwycięzcy

w określonym czasie. W trakcie badania okazało się, iż taka praktyka miała już miejsce w poprzednich latach.

Stany Zjednoczone

USA

26 czerwca 2007 roku największe internetowe radia w Stanach Zjednoczonych zamknęły na całą dobę. W ten sposób nadawcy zaprotestowali przeciw ponad dwukrotnemu podniesieniu tantiem. W „Dniu ciszy” uczestniczy kilkuset nadawców internetowych z całych Stanów Zjednoczonych, w tym tacy giganci rynku jak MTV, Rhapsody, Pandora, czy należący do Yahoo! Launchcast. Nadawcy protestują przeciw znacznemu podniesieniu nałożonych na nich tantiem. W marcu Copyright Royalty Board ogłosił nowe stawki. Według nich za muzykę wyemitowaną od stycznia 2006 nadawcy będą musieli płacić 0,08 centa za każdy utwór wysłuchany przez jednego słuchacza. Stawka ta ma stale rosnąć, by w 2010 roku osiągnąć 0,19 centa. W tej chwili nadawcy w Stanach płacą 0,07 centa na słuchacza za jeden utwór. Nowe opłaty mają obowiązywać od 15 lipca. Dodatkowo nadawcy mają płacić 500 dolarów rocznie za każdy kanał radiowy.

Informacje branżowe

Europejska Unia Nadawców (European Broadcasting Union) opublikowała raport zatytułowany „Radio publiczne w Europie 2007”, który koncentruje się na kluczowych kwestiach związanych z przyszłością radia. Zgodnie z konkluzjami radio publiczne odnosi największe sukcesy w zakresie przechodzenia na sygnał cyfrowy, biorąc pod uwagę zarówno technologię DAB/DAB+ jak i DRM. Analiza wykazała też różnice w rozwoju technologii cyfrowej w poszczególnych państwach europejskich oraz różnice w wyborze standardów cyfrowych. Wciąż jednak całkowite przejście radiofonii na nadawanie cyfrowe wydaje się odległą perspektywą. Według autorów tego opracowania ważne jest istnienie odrębnej infrastruktury nadawczej dla radiofonii tak, aby nie była ona marginalizowana przez platformy zdominowane przez usługi telewizyjne lub inne usługi.

Zebrali i opracowali:
Albert Woźniak, Paweł Stępka
Departament Polityki Europejskiej i Współpracy z Zagranicą Biura KRRiT

UCHWAŁY KRRiT

UCHWAŁA Nr 229/2007 z dnia 10 maja 2007 roku

Na podstawie art. 9 ust. 1 w związku z art. 38 ust. 2 pkt 4 i ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 z późn. zm.), Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

postanawia

1. Wszcząć postępowanie o cofnięcie koncesji Nr 056/P/2001-R z dnia 11 września 2001 roku na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio ESKA Płock”, przeznaczonego do powszechnego odbioru, udzielonej Elżbiecie Czeremańskiej-Goćławskiej zamieszkałej w Płocku.
2. Upoważnić Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do podania do publicznej wiadomości informacji o wszczęciu postępowania w sprawie cofnięcia w/w koncesji.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

**UCHWAŁA Nr 251/07
z dnia 30 maja 2007 r.**

Na podstawie art. 9 ust. 1 w związku z art. 38 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2004r. Nr 253, poz. 2531 z późn. zm.), Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

postanawia

1. Cofnąć koncesję nr TK-0038/05 z dnia 10 listopada 2005 r. udzieloną Antoniuszowi Zajączkowskiemu zamieszkałemu w Nisku, na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach telewizji kablowej.

2. Upoważnić Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do wydania decyzji w sprawie cofnięcia koncesji nr TK-0038/05 z dnia 10 listopada 2005 r. udzielonej Antoniuszowi Zajączkowskiemu zamieszkałemu w Nisku.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

**UCHWAŁA Nr 300/2007
z dnia 6 czerwca 2007 roku**

Na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 38 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 z późn. zm.) oraz § 22 ust. 2 rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 4 stycznia 2007 roku w sprawie zawartości wniosku o udzielenie koncesji oraz szczegółowego trybu postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów radiofonicznych i telewizyjnych (Dz.U. z 2007 r. Nr 5, poz. 41), Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

postanawia

1. Cofnąć koncesję Nr 292/2003-T z dnia 14 lipca 2003 roku, wydaną spółce „Służewiec - Tory Wyścigów Konnych w Warszawie” Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „HIPIKA TV”.

2. Upoważnić Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do wydania decyzji w sprawie cofnięcia koncesji Nr 292/2003-T oraz do podania do publicznej wiadomości informacji o cofnięciu ww. koncesji.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

**UCHWAŁA Nr 305/2007
z dnia 12 czerwca 2007 roku**

Na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 z późn. zm.), Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

postanawia

1. Umorzyć z urzędu postępowanie o cofnięcie koncesji Nr 199/P/2005-T z dnia 24 października 2005 roku, wydanej spółce „Telewizja Lubań-Bolesławiec” Sp. z o.o. z siedzibą w Lubaniu przy ul. Brackiej 12, na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Studio Lubań-Bolesławiec”.

2. Upoważnić Przewodniczącą KRRiT do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

**UCHWAŁA Nr 310/2007
z dnia 12 czerwca 2007 roku**

Na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2004 r. Nr 253, poz. 2531 z późn. zm.), Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

postanawia

1. Umorzyć z urzędu postępowanie o cofnięcie koncesji Nr 269/2001-R z dnia 24 lipca 2001 roku, wydanej Andrzejowi Waldemarowi Cieleckiemu zamieszkałemu w Warszawie przy ul. Dereniowej 4/32, na rozpowszechnianie programu radiowego pod nazwą „Radio JUTRZENKA”.
2. Upoważnić Przewodniczącą KRRiT do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie.

Przewodnicząca
Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji
Elżbieta Kruk

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 17 maja 2007 r.

w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczenie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2008 r.

Na podstawie art. 3 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728 i Nr 157, poz. 1314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłaty abonamentowe za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku kalendarzowym 2008 w wysokości:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego – 5,30 zł za jeden miesiąc;
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego albo telewizyjnego i radiofonicznego - 17,00 zł za jeden miesiąc.

§ 2. Zniżki za uiszczenie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w roku kalendarzowym 2008 wynoszą:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego:
  - a) 2,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za dwa miesiące z góry,
  - b) 3,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za trzy miesiące z góry,
  - c) 4,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za sześć miesięcy z góry,
  - d) 8,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za rok kalendarzowy z góry;
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego albo telewizyjnego i radiofonicznego:
  - a) 2,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za dwa miesiące z góry,
  - b) 3,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za trzy miesiące z góry,
  - c) 4,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za sześć miesięcy z góry,
  - d) 8,5 % miesięcznej opłaty za uiszczenie opłaty za rok kalendarzowy z góry.

§ 3. Wysokość opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych w roku kalendarzowym 2008, po uwzględnieniu zniżek, o których mowa w § 2, wynosi:

- 1) za używanie odbiornika radiofonicznego:
  - a) 10,40 zł za dwa miesiące,
  - b) 15,40 zł za trzy miesiące,
  - c) 30,40 zł za sześć miesięcy,
  - d) 58,20 zł za rok kalendarzowy;
- 2) za używanie odbiornika telewizyjnego albo telewizyjnego i radiofonicznego:
  - a) 33,20 zł za dwa miesiące,
  - b) 49,30 zł za trzy miesiące,
  - c) 97,50 zł za sześć miesięcy,
  - d) 186,70 zł za rok kalendarzowy.

§ 4. Opłaty wnoszone na poczet 2008 r. mogą być przyjmowane w 2007 r. według stawek obowiązujących od dnia 1 stycznia 2008 r.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

POSIEDZENIA KRRIT

3 kwietnia 2007 roku

Na posiedzeniu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwałę w sprawie rozpatrzenia wniosku o zmianę koncesji Spółce Radio Mazowsze przez przeniesienie lokalizacji stacji nadawczej z Nowego Dworu Mazowieckiego do Warszawy, uchwałę Spółce Radio TAK poprzez zmianę nazwy programu z „Radio TAK FM” na „RMF MAXXX” oraz uchwałę w sprawie zmiany koncesji Agencji Wydawniczej i Marketingowej MEDIABANK o rozszerzenie specjalizacji w części dotyczącej gatunku nadawanej muzyki poprzez zobowiązanie się koncesjonariusza do nadawania muzyki jazzowej i okołojazzowej. Uzupełniono skład Rady Nadzorczej „Radia dla Ciebie” i w wakujące miejsce powołano p. Krystynę Górniak.

11 kwietnia 2007 roku

Podczas posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwałę w sprawie rozpatrzenia wniosku Spółki Kino Polska dotyczącej zmian w zakresie własnościowym.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwałę w sprawie umorzenia lub rozłożenia na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu oraz opłat za używanie niezarejestrowanego odbiornika rtv.

W dalszej części posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła informację dotyczącą realizacji w 2006 roku przez nadawców radiowych i telewizyjnych art.15 ust.2 ustawy o radiofonii i telewizji (udział piosenki polskiej w nadawanych utworach słowno – muzycznych).

24 i 25 kwietnia 2007 roku

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła decyzje w sprawach koncesyjnych oraz kablowych. W sprawach nadawców kablowych podjęto m.in. uchwałę w sprawie udzielenia koncesji panu Tomaszowi Pawłowi Sawickiemu na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Telewizja Świnoujście”. W sprawach koncesyjnych podjęto m.in. uchwałę w sprawie udzielenia koncesji Spółce TVS na rozpowszechnianie programu telewizyjnego, uchwałę o przedłużeniu koncesji Spółce Radio ELKA oraz uchwałę o szczegółowych zapisach koncesyjnych dla Spółki TRAFFIC FM na rozpowszechnianie programu radiowego z 7 % limitem reklam.

W dalszej części posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła stanowiska w sprawie możliwości ogłoszenia o rozszerzeniu koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego za pomocą stacji nadawczych w następujących lokalizacjach: Piła, Kołobrzeg oraz Poznań/Śrem.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwałę o wyrażeniu zgody na zmianę Statutu Spółki Polskie Radio – Regionalna Rozgłośnia w Rzeszowie Radio Rzeszów.

10 maja 2007 roku

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwałę w sprawie zmiany terminu obowiązywania koncesji udzielonej Prowincji Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych poprzez nadanie nowego brzmienia punktu X tj. „Koncesja wygasa z dniem 31 sierpnia 2011 roku” oraz podjęto uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania o cofnięcie koncesji udzielonej p. Elżbiecie Czeremańskiej – Goćławskiej na program radiowy pod nazwą „Radio ESKA Płock”.

17 maja 2007 roku

Podczas posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwałę w sprawie przedłużenia koncesji udzielonej Panu Jarosławowi Dziemianowi „Radio JARD II” do 2010 roku. Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła stanowisko w sprawie rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego za pomocą stacji nadawczej w Darłowie.

W dalszej części posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustaliła wysokość opłat abonamentowych na 2008 rok na poziomie obowiązującym w 2007 roku. W związku z wątpliwościami co do konstytucyjności przepisu art. 12 ustawy o opłatach abonamentowych,

KRRiT przyjęła stanowisko, iż konieczna jest zmiana treści tego artykułu, wskazująca, iż zachowują zwolnienie od opłat abonamentowych osoby, którym przysługiwało zwolnienie od opłat abonamentowych na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy o opłatach abonamentowych bez konieczności składania dodatkowego oświadczenia i potwierdzania nabytych uprawnień. Jednocześnie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła projekt nowelizacji rozporządzenia w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych i postanowiła o skierowaniu go do Ministra Finansów (patrz str. 3 Biuletynu – kronika legislacyjna).

22 maja 2007 roku

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła decyzje w sprawach nadawców kablowych oraz w sprawach nadawców koncesjonowanych. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła informacje Departamentu Ekonomicznego dotyczące wykorzystania środków publicznych w IV kwartale 2006 roku na działalność w związku z art.21 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji, informacje dotyczące podstawowych wielkości ekonomiczno-finansowych radiofonii publicznej po czterech kwartałach 2006 roku oraz informacje dotyczące wykorzystania środków publicznych w 2006 roku na działalność w związku z art. 31 ust 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji. W dalszej części posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwałę w sprawie zmiany statutu spółki „Radio Olsztyn” SA.

30 maja 2007 roku

Podczas posiedzenia Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwałę w sprawie udzielenia koncesji Spółce Polskie Fale Średnie na rozpowszechnianie programu radiowego o zasięgu lokalnym pod nazwą „Twoje Radio Silesia” oraz uchwałę o odmowie zmiany koncesji Spółce Grupa Radiowa Agory poprzez przeniesienie lokalizacji stacji nadawczej z Częstochowy do Zabrze oraz z Opola do Częstochowy.

6 czerwca 2007 roku

Na posiedzeniu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmowała decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwałę o cofnięciu koncesji Spółce Służewiec – Tory Wyścigów Konnych (uchwała publikowana w Biuletynie) oraz uchwałę w sprawie przedłużenia koncesji udzielonej Diecezji Radomskiej do 2011 roku.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji spotkała się z Zarządem Stowarzyszenia Rozgłośni Regionalnych Polskiego Radia w celu omówienia m.in. kwestii związanych z sytuacją ekonomiczno – finansową publicznej radiofonii, a także aktualną sytuacją nadawczą rozgłośni regionalnych.

12 czerwca 2007 roku

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła decyzje w sprawach koncesyjnych. Podjęto m.in. uchwały o umorzeniu postępowań o cofnięcie koncesji Spółce Lubań – Bolesławiec oraz Panu Andrzejowi Cieleckiemu „Radio Jutrzenka” (obie uchwały publikowane w Biuletynie). Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła stanowisko w sprawie odstąpienia od stosowania zapisów właścicielskich wynikających ze stanowiska KRRiT z dnia 1 września 2005 roku. (Tekst stanowiska zamieszczony w Biuletynie na str. 1- 2).

26 i 27 czerwca 2007 roku

W sprawach koncesyjnych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji m.in. podjęła uchwałę o wszczęciu postępowania o cofnięcie koncesji spółce ANTEL na rozpowszechnianie programu „TELE 5” oraz uchwałę w sprawie przedłużenia terminu obowiązywania koncesji do 2011 roku z wniosku p. Andrzeja Waldemara Cieleckiego.

Ponadto Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwałę dotyczącą podziału prognozowanych środków z rachunku bankowego na poszczególne spółki radiofonii.

Podzielono kwotę 891 mln zł. Na telewizję przypadło 57,5 % a na publiczne spółki radiofonii 42,5%.

Telewizja Polska otrzyma ponad 512 mln zł., Polskie Radio 197 mln zł., a 17 spółek regionalnych ok. 182 mln zł.